

МІНІСТЕРСТВО
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
пл. Солом'янська, 1, м. Київ, 03035
тел. 248-89-52, post@naiau.kiev.ua

Голові Комітету Верховної Ради України
з питань законодавчого забезпечення
 правоохоронної діяльності
КОЖЕМ'ЯКІНУ А.А.

28.08.2017 № 46/61 ВР

На № _____ від _____ 20 _____

Про надсилання пропозицій

Шановний Андрію Анатолійовичу!

Відповідно до Вашого листа від 20.06.2017 № 04-18/10-1147 надсилаємо
підготовлені фахівцями академії пропозиції щодо внесення змін і доповнень до
Кримінального процесуального кодексу України.

Додаток: на 56 арк. в 1 прим.

З повагою
ректор
генерал поліції другого рангу

B.B. Черній

Титко 097 067 78 76

Апарат
Верховної Ради України
31.08.2017 11:32
BX. № 197761

ПРОПОЗИЦІЇ
щодо удосконалення положень
Кримінального процесуального кодексу України

п/н	№ абзацу, пункту, частини, статті КПК України	Чинна редакція	Редакція, що пропонується	Обґрунтування / примітки
1.	Стаття 2	<p>Стаття 2. Завдання кримінального провадження</p> <p>1. Завданнями кримінального провадження є захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура.</p>	<p>Стаття 2. Завдання кримінального провадження</p> <p>1. Завданнями кримінального провадження є:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, а також відновлення порушених, внаслідок вчинення кримінального правопорушення або іншого суспільно небезпечного діяння, майнових та особистих немайнових прав і законних інтересів фізичних осіб (майнових прав юридичних осіб) шляхом відшкодування (компенсації) завданої шкоди; 2) охорона прав, свобод і законних інтересів учасників кримінального провадження; 3) забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто винув кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура. 	

2.	<p>Стаття 3</p>	<p>Стаття 3. Визначення основних термінів Кодексу</p> <p>1. Терміни, що їх вжито в цьому Кодексі, якщо немає окремих вказівок, мають таке значення:</p> <p>.....</p> <p>19) сторони кримінального провадження - з боку обвинувачення: слідчий, керівник органу досудового розслідування, прокурор, а також потерпілий, його представник та законний представник у випадках, установлених цим Кодексом; з боку захисту: підозрюваний, обвинувачений (підсудний), засуджений, виправданий, особа, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, їхні захисники та законні представники.</p> <p>27) Відсутній</p> <p>28) Відсутній</p>	<p>Стаття 3. Визначення основних термінів Кодексу</p> <p>1. Терміни, що їх вжито в цьому Кодексі, якщо немає окремих вказівок, мають таке значення:</p> <p>.....</p> <p>19) сторони кримінального провадження - з боку обвинувачення: співробітник оперативного підрозділу, слідчий, керівник органу досудового розслідування, прокурор, а також потерпілий, його представник та законний представник у випадках, установлених цим Кодексом; з боку захисту: підозрюваний, обвинувачений (підсудний), засуджений, виправданий, особа, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, їхні захисники та законні представники.</p> <p>.....</p> <p>27) уповноважена службова особа – службова особа органів та підрозділів Національної поліції України, органів державної безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового і митного законодавства, органів Державної пенітенціарної служби України, органів Державної прикордонної служби України, органів Державної митної служби України, уповноважена керівником відповідного органу на здійснення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій в кримінальному провадженні за письмовим дорученням слідчого.</p> <p>28) До шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, належить: завдана кримінальним правопорушенням пряма та</p>	<p>У параграфі 2 КПК України оперативні підрозділи включені до сторони обвинувачення</p>
----	------------------------	--	--	--

	<p>9) приймати процесуальні рішення у випадках, передбачених цим Кодексом, у тому числі щодо закриття кримінального провадження та продовження строків досудового розслідування за наявності підстав, передбачених цим Кодексом;</p> <p>10) погоджувати або відмовляти у погодженні клопотань слідчого до слідчого судді про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій, інших процесуальних дій у випадках, передбачених цим Кодексом, чи самостійно подавати слідчому судді такі клопотання;</p> <p>11) повідомляти особі про підозру;</p> <p>.....</p> <p>20-1) Відсутній</p> <p>6. Генеральний прокурор України, керівник регіональної прокуратури, керівник місцевої прокуратури, їх перші заступники та заступники при здійсненні нагляду за додержанням законів під час проведення досудового розслідування мають право скасувати незаконні та необґрунтовані постанови слідчих та прокурорів нижчого рівня у межах строків досудового розслідування, передбачених статтею статтею 219 цього Кодексу. Про скасування таких постанов повідомляється прокурор, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення відповідного досудового розслідування. Скасування таких постанов слідчих та</p>	<p>досудового розслідування;</p> <p>.....</p> <p>9) приймати процесуальні рішення у випадках, передбачених цим Кодексом, у тому числі щодо закриття кримінального провадження за наявності підстав, передбачених цим Кодексом.</p> <p>10) Вилучити</p> <p>11) Вилучити</p> <p>.....</p> <p>20-1) при встановленні причин та умов, що сприяли вчиненню кримінального правопорушення, вносити до відповідних органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, службових та посадових осіб вимоги щодо вжиття заходів для усунення цих причин та умов, які є обов'язковими для виконання.</p> <p>6. Генеральний прокурор України, керівник регіональної прокуратури, керівник місцевої прокуратури, їх перші заступники та заступники при здійсненні нагляду за додержанням законів під час проведення досудового розслідування мають право повністю або частково відмінити письмові доручення та вказівки прокурорів нижчого рівня за вмотивованим клопотанням керівника органу досудового розслідування, а також скасувати незаконні та необґрунтовані постанови слідчих та прокурорів нижчого рівня протягом шести місяців з моменту їх винесення. Про скасування таких постанов повідомляється прокурор, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення відповідного досудового розслідування. Скасування таких постанов слідчих та</p>	<p>прокурора, який здійснює нагляд у формі процесуального керівництва. При цьому у статтях 294, 295 КПК, якими регламентовано порядок продовження строків досудового розслідування, таке право визначено виключно за керівниками органів прокуратури. Внесення вказаних змін до КПК України забезпечить належне реагування прокурора з метою усунення причини та умови, які сприяли вчиненню кримінального правопорушення.</p>
--	---	--	--

			безпосередня шкода в її майновому та грошовому виразі; не одержані внаслідок вчинення кримінального правопорушення доходи; оцінені в грошовому вигляді витрати на відновлення здоров'я потерпілого, а в разі його смерті – на поховання й виплати з підтримання майнового добробуту і виховання непрацездатних членів сім'ї потерпілого та його неповнолітніх дітей; кошти, витрачені закладом охорони здоров'я на стаціонарне лікування потерпілого; компенсація за моральну шкоду.	
3.	Стаття 17	Стаття 17. Презумція невинуватості та забезпечення доведеності вини 1. Особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено у порядку, передбаченому цим Кодексом, і встановлено обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили.	Стаття 17. Презумція невинуватості та забезпечення доведеності вини 1. Особа є невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено у порядку, передбаченому цим Кодексом, і встановлено обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили.	
4.	Стаття 20	Стаття 20. Забезпечення права на захист 1. Підозрюаний, обвинувачений, виправданий, засуджений має право на захист, яке полягає у наданні йому можливості надати усні або письмові пояснення з приводу підозри чи обвинувачення, право збирати і подавати докази, брати особисту участь у кримінальному провадженні, користуватися правовою допомогою захисника, а також реалізовувати інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.	Стаття 20. Забезпечення права на захист 1. Підозрюаний, обвинувачений, виправданий, засуджений, особа, стосовно якої розглядається питання про видачу в іноземну державу (екстрадицію) , має право на захист, яке полягає у наданні йому можливості надати усні або письмові пояснення з приводу підозри чи обвинувачення, право збирати і подавати докази, брати особисту участь у кримінальному провадженні, користуватися правовою допомогою захисника, а також реалізовувати інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.	Відповідно до міжнародних конвенцій

5.	Стаття 24	<p>Стаття 24. Забезпечення права на оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності</p> <p>1. Кожному гарантується право на оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності суду, слідчого судді, прокурора, слідчого в порядку, передбаченому цим Кодексом.</p>	<p>Стаття 24. Забезпечення права на оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності</p> <p>1. Кожному гарантується право на оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності суду, слідчого судді, прокурора, слідчого в порядку, передбаченому цим Кодексом, за винятком випадків, коли таке оскарження заборонено законом.</p> <p>Відсутність у законі порядку оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності суду, слідчого судді, прокурора, слідчого не може бути перепоною для реалізації особою права на оскарження.</p>	
6.	Стаття 26	<p>Стаття 26. Диспозитивність</p> <p>1. Сторони кримінального провадження є вільними у використанні своїх прав у межах та у спосіб, передбачених цим Кодексом.</p>	<p>Стаття 26. Диспозитивність</p> <p>1. Сторони кримінального провадження є вільними у використанні своїх прав у межах та у спосіб, передбачених цим Кодексом. Суд, прокурор, слідчий зобов'язані забезпечити належні умови для реалізації сторонами своїх прав.</p>	
7.	Стаття 36	<p>Стаття 36. Прокурор</p> <p>.....</p> <p>2. Прокурор, здійснюючи нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням, уповноважений:</p> <p>.....</p> <p>6) Відсутній</p> <p>7) скасовувати незаконні та необґрутовані постанови слідчих;</p> <p>.....</p>	<p>Стаття 36. Прокурор</p> <p>.....</p> <p>2. Прокурор, здійснюючи нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням, уповноважений:</p> <p>.....</p> <p>6) призначати ревізії та перевірки у порядку, визначеному законом</p> <p>7) скасовувати незаконні та необґрутовані постанови слідчих та керівників органу</p>	<p>Можливість скасування незаконних постанов прийнятих керівниками органу досудового розслідування.</p> <p>Прийняття процесуального рішення про продовження строків досудового розслідування п.9 ст.36 КПК України віднесено до компетенції</p>

			прокурорів Національного антикорупційного бюро України може бути здійснено лише Генеральним прокурором України або особою, яка виконує його обов'язки.	
8.	Стаття 36-1	<i>Vідсутня</i>	<p>Стаття 36-1. Керівник органу прокуратури</p> <p>1. Керівник органу прокуратури забезпечує організацію здійснення нагляду за проведенням досудового розслідування у формі процесуального керівництва прокурорами відповідної прокуратури.</p> <p>2. Керівник органу прокуратури уповноважений:</p> <p>1) призначати, змінювати прокурора (групу прокурорів), який здійснюватиме процесуальне керівництво у конкретному кримінальному провадженні.</p> <p>2) погоджувати процесуальні рішення слідчого, прокурора у випадках, передбачених цим Кодексом.</p> <p>3) вживати заходів щодо усунення порушень вимог законодавства у випадку допущення їх прокурором.</p> <p>4) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Кодексом</p>	У кодексі відсутня окрема норма, яка визначає повноваження керівника органу прокуратури у кримінальних провадженнях, де процесуальне керівництво забезпечується підпорядкованими прокурорами. Відповідного редактування потребують положення статей 36 та 37 КПК України, де визначаються окремі повноваження керівників відповідних прокуратур
9.	Стаття 38	Стаття 38. Орган досудового розслідування	<p>3. При досудовому розслідуванні кримінальних проступків у встановлених законом випадках повноваження слідчого органу досудового розслідування можуть здійснюватися співробітниками інших підрозділів органів Національної поліції, органів безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, органів Державної</p>	<p>Стаття 38. Орган досудового розслідування</p> <p>3. При проведенні досудового розслідування у формі дізнання повноваження слідчого органу досудового розслідування можуть здійснюватися уповноваженими службовими особами інших підрозділів Національної поліції України, органів безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, органів</p>

		кrimінально-виконавчої служби України.	державного бюро розслідувань, за письмовим дорученням прокурора, керівника органу досудового розслідування.	
10.	Стаття 39	<p>Стаття 39. Керівник органу досудового розслідування</p> <p>2. Керівник органу досудового розслідування уповноважений:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) визначати слідчого (слідчих), який здійснюватиме досудове розслідування, а у випадках здійснення досудового розслідування слідчою групою - визначати старшого слідчої групи, який керуватиме діями інших слідчих; 2) відсторонювати слідчого від проведення досудового розслідування вмотивованою постанововою за ініціативою прокурора або з власної ініціативи з наступним повідомленням прокурора та призначити іншого слідчого у випадку наявності підстав, передбачених цим Кодексом, для його відводу або у разі неефективного досудового розслідування; 3) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, давати слідчому письмові вказівки, які не можуть суперечити рішенням та вказівкам прокурора; 4) вживати заходів щодо усунення порушень вимог законодавства у випадку їх допущення слідчим; 5) погоджувати проведення слідчих (розшукових) дій та продовжувати строк їх проведення у випадках, передбачених цим Кодексом; 6) Vідсутнія <p>4. Відсутнія</p>	<p>Стаття 39. Керівник органу досудового розслідування</p> <p>2. Керівник органу досудового розслідування уповноважений:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) визначати слідчого (слідчих), в т.ч. з числа уповноважених службових осіб, який здійснюватиме досудове розслідування, а у випадках здійснення досудового розслідування слідчою групою - визначати старшого слідчої групи, який керуватиме діями інших слідчих; 2) відсторонювати слідчого від проведення досудового розслідування вмотивованою постанововою з наступним повідомленням прокурора та призначити іншого слідчого, у тому числі у слідчому підрозділі вищого рівня в межах одного органу, у випадку наявності підстав, передбачених цим Кодексом, для його відводу або у разі неефективного досудового розслідування; 3) витребовувати матеріали досудового розслідування, ознайомлюватися з ними, давати слідчому письмові вказівки; 4) вживати заходів щодо усунення порушень вимог законодавства у випадку їх допущення слідчим, у тому числі скасовувати незаконні рішення слідчого, про що повідомляти прокурора; 5) погоджувати проведення слідчих (розшукових) дій, повідомлення про підозру та продовжувати строк їх проведення у випадках, передбачених цим Кодексом; 6) клопотати прокурору вищого рівня про 	<p>При встановленні обставин, які свідчать, що кримінальне правопорушення вчинено неповнолітнім, з метою додержання вимог ч.2 ст.484 КПК України це кримінальне провадження підлягає передачі до провадження «ювенального» слідчого</p>

			<p>повну або часткову відміну письмових доручень та вказівок прокурора.</p> <p>.....</p> <p>4. Керівник органу досудового розслідування визначає спеціально уповноваженого слідчого, який здійснюватиме повноваження у кримінальному провадженні в разі встановлення підстав, передбачених ст. 484 цього Кодексу.</p>	
11.	Стаття 40	<p>Стаття 40. Слідчий органу досудового розслідування</p> <p>2. Слідчий уповноважений:</p> <p>.....</p> <p>3) доручати проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій відповідним оперативним підрозділам;</p> <p>4) Відсутнія</p> <p>5) звертатися за погодженням із прокурором до слідчого судді з клопотаннями про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукові) дій;</p> <p>6) повідомляти за погодженням із прокурором особі про підозру;</p> <p>7-1) Відсутній</p> <p>.....</p> <p>4. Слідчий зобов'язаний виконувати доручення та вказівки прокурора, які надаються у письмовій формі. Невиконання слідчим законних вказівок та доручень прокурора, наданих у порядку, передбаченому цим Кодексом, тягне за собою передбачену законом відповідальність.</p> <p>5. Слідчий, здійснюючи свої повноваження</p>	<p>Стаття 40. Слідчий органу досудового розслідування</p> <p>2. Слідчий уповноважений:</p> <p>.....</p> <p>3) доручати проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій відповідним оперативним підрозділам</p> <p>4) призначати за погодженням з прокурором ревізії та перевірки</p> <p>5) звертатися до слідчого судді з клопотаннями про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій;</p> <p>6) повідомляти за погодженням із керівником органу досудового розслідування особі про підозру;</p> <p>7-1) при встановленні причин та умов, що сприяли вчиненню кримінального правопорушення, вносити до відповідних органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, службових та посадових осіб вимоги щодо вжиття заходів для усунення цих причин та умов, які є обов'язковими для</p>	<p>В КПК України відсутня норма про призначення перевірок та ревізій, хоча в ч.2 ст. 93 КПК вказано, що сторона обвинувачення здійснює збирання доказів шляхом витребування та отримання висновків ревізій та актів перевірок Надасть можливість слідчим доручати оперативним підрозділам проводити процесуальні дії, зокрема, тимчасовий доступ, вручення документів Внесення вказаних змін до КПК України забезпечить належне реагування слідчого з метою усунення причин та умов, які сприяли вчиненню кримінального правопорушення</p>

		<p>відповідно до вимог цього Кодексу, є самостійним у своїй процесуальній діяльності, втручання в яку осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, служbowі особи, інші фізичні особи зобов'язані виконувати законні вимоги та процесуальні рішення слідчого.</p>	<p>виконання.</p> <p>.....</p> <p>4. Слідчий зобов'язаний виконувати доручення та вказівки прокурора і керівника органу досудового розслідування, які надаються у письмовій формі.</p> <p>5. Слідчий, оперативний працівник, інша уповноважена службова особа, яка в порядку, передбаченому п.27 ч.1 ст.3, ч.2 ст.41 КПК України, користується повноваженнями слідчого, здійснюючи свої повноваження, є самостійними у своїй процесуальній діяльності, втручання в яку осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, служbowі особи, інші фізичні особи зобов'язані виконувати законні вимоги та процесуальні рішення слідчого.</p>	
12.	Стаття 41	<p>Стаття 41. Оперативні підрозділи</p> <p>1. Оперативні підрозділи органів Національної поліції, органів безпеки, Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового і митного законодавства, органів Державної кримінально-виконавчої служби України, органів Державної прикордонної служби України здійснюють слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії в кримінальному провадженні за письмовим дорученням слідчого, прокурора, а підрозділ детективів, оперативно-технічний підрозділ та підрозділ внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України - за</p>	<p>Стаття 41. Оперативні підрозділи та інші уповноважені службові особи</p> <p>1. Оперативні підрозділи та інші уповноважені службові особи органів та підрозділів Національної поліції України, органів безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, органів Державної пенітенціарної служби України, органів Державної прикордонної служби України, органів Державної митної служби України здійснюють слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії в кримінальному провадженні за письмовим дорученням слідчого, прокурора.</p> <p>2. Під час виконання доручень слідчого,</p>	<p>Надасть можливість слідчим доручати оперативним підрозділам проводити процесуальні дії, зокрема, тимчасовий доступ, вручення документів</p> <p>Поряд із закріпленим механізму відповідальності керівника слідчого підрозділу та слідчого за невиконання законних вказівок прокурора, у КПК України відсутні положення, які б</p>

		<p>письмовим дорученням детектива або прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.</p> <p>2. Під час виконання доручень слідчого, прокурора співробітник оперативного підрозділу користується повноваженнями слідчого. Співробітники оперативних підрозділів (крім підрозділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України) не мають права здійснювати процесуальні дії у кримінальному провадженні за власною ініціативою або звертатися з клопотаннями до слідчого судді чи прокурора.</p> <p>3. Доручення слідчого, прокурора щодо проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій є обов'язковими для виконання оперативним підрозділом.</p>	<p>прокурора співробітник оперативного підрозділу користується повноваженнями слідчого. Співробітники оперативних підрозділів та інші уповноважені служbowi особи мають право здійснювати процесуальні дії у кримінальному провадженні, в тому числі звертатися з клопотанням до слідчого судді чи прокурора виключно в межах та в терміни вказані в дорученні слідчого.</p> <p>3. Доручення слідчого щодо проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій, інших процесуальних дій та заходів забезпечення кримінального провадження визначених главами 11, 15-17 цього Кодексу є обов'язковими для виконання оперативним підрозділом та іншими уповноваженими служbowi особами.</p>	<p>встановлювали аналогічну відповідальність у працівників оперативних</p>
13.	Стаття 42	<p>Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений</p> <p>.....</p> <p>2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому <u>статтею 291</u> цього Кодексу.</p>	<p>Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений</p> <p>.....</p> <p>2. Обвинуваченим є особа, відносно якої складено обвинувальний акт.</p>	<p>Назва процесуального рішення «обвинувальний акт» уже передбачає, що у кримінальному провадженні з'явився новий учасник - обвинувачений. Крім того, процедура передачі обвинувального акта до суду Кримінальним процесуальним кодексом України чітко не визначена, а отже, не визначений і момент набуття особою статусу</p>

				обвинуваченого.
14.	Стаття 43	<p>Стаття 43. Виправданий, засуджений</p> <p>.....</p> <p>3. Виправданий, засуджений має права обвинуваченого, передбачені <u>статтею 42</u> цього Кодексу, в обсязі, необхідному для його захисту на відповідній стадії судового провадження.</p>	<p>Стаття 43. Виправданий, засуджений</p> <p>.....</p> <p>3. Засуджений має права обвинуваченого, передбачені <u>статтею 42</u> цього Кодексу, в обсязі, необхідному для його захисту на відповідній стадії судового провадження. До набрання вироком законної сили на засудженого, покладаються обов'язки обвинуваченого, передбачені статтею 42 цього Кодексу.</p>	<p>Відповідно до положень ст.532 вирок або ухвала суду першої інстанції, якщо інше не передбачено цим Кодексом, набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, встановленого цим Кодексом, якщо таку скаргу не було подано.</p> <p>А тому на засудженого, до набрання вироком законної сили мають покладатися і відповідні обов'язки</p>
15.	Стаття 45	Стаття 45. Захисник	Стаття 45. Захисник	
		<p>1. Захисником є адвокат, який здійснює захист підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, виправданого, особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, а також особи, стосовно якої передбачається розгляд питання про видачу іноземній державі (екстрадицію).</p>	<p>1. Захисником є адвокат, який здійснює захист прав і законних інтересів свідка, підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, виправданого, особи, на користь якої постановлено рішення міжнародною судовою установою або відповідним органом міжнародної організації, юрисдикція яких визнана Україною, особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру, звільнення від кримінальної відповідальності або вирішувалося питання про їх застосування та надає їм правову допомогу у кримінальному провадженні.</p>	

16.	Стаття 53	<p>Стаття 53. Залучення захисника для проведення окремої процесуальної дії</p> <p>1. Слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд залучають захисника для проведення окремої процесуальної дії в порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу, виключно у невідкладних випадках, коли є потреба у проведенні невідкладної процесуальної дії за участю захисника, а завчасно повідомлений захисник не може прибути для участі у проведенні процесуальної дії чи забезпечити участь іншого захисника або якщо підозрюваний, обвинувачений виявив бажання, але ще не встиг залучити захисника або прибуття обраного захисника неможливе.</p>	<p>Стаття 53. Залучення захисника для проведення окремої процесуальної дії</p> <p>1. Слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд залучають захисника для проведення окремої процесуальної дії в порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу, виключно у невідкладних випадках, коли є потреба у проведенні невідкладної процесуальної дії за участю захисника, а завчасно повідомлений захисник не може прибути для участі у проведенні процесуальної дії чи забезпечити участь іншого захисника або якщо підозрюваний, обвинувачений виявив бажання, але ще не встиг залучити захисника або прибуття обраного захисника неможливе, а також, коли обраний захисник іншим чином затягує досудове розслідування та судовий розгляд кримінального провадження.</p>	З метою належного реагування на затягування досудового розслідування або судового провадження.
17.	Стаття 55	<p>Стаття 55. Потерпілий</p> <p>1. Потерпілим у кримінальному провадженні може бути фізична особа, якій кримінальним правопорушенням завдано моральної, фізичної або майнової шкоди, а також юридична особа, якій кримінальним правопорушенням завдано майнової шкоди.</p> <p>.....</p> <p>6. Якщо внаслідок кримінального правопорушення настала смерть особи або особа перебуває у стані, який унеможливлює подання нею відповідної заяви, положення частин першої - третьої цієї статті поширяються на близьких родичів чи членів сім'ї такої особи. Потерпілим визнається одна особа з числа близьких родичів чи членів сім'ї,</p>	<p>Стаття 55. Потерпілий</p> <p>1. Потерпілим у кримінальному провадженні може бути фізична особа, якій кримінальним правопорушенням або іншим суспільно небезпечним діянням завдано майнової, фізичної або моральної шкоди, а також юридична особа, якій кримінальним правопорушенням або іншим суспільно небезпечним діянням завдано майнової шкоди.</p> <p>.....</p> <p>6. Якщо внаслідок кримінального правопорушення настала смерть особи або особа перебуває у стані, який унеможливлює подання нею відповідної заяви, положення частин першої - третьої цієї статті</p>	

		<p>яка подала заяву про залучення її до провадження як потерпілого, а за відповідним клопотанням - потерпілими може бути визнано кілька осіб.</p> <p>Після того, як особа, яка перебувала у стані, що унеможливлював подання нею відповідної заяви, набуде здатності користуватися процесуальними правами, вона може подати заяву про залучення її до провадження як потерпілого.</p>	<p>поширюються на близьких родичів чи членів сім'ї такої особи. Потерпілим визнається одна особа з числа близьких родичів чи членів сім'ї, яка подала заяву про залучення її до провадження як потерпілого, а за відповідним клопотанням - потерпілими може бути визнано кілька осіб.</p> <p>У разі встановлення, що особа, перебуваюча в стані, який унеможливлює подання заяви про залучення її як потерпілого, не має жодного близького родича чи члена сім'ї, слідчий або прокурор залучає до кримінального провадження особу, яка має право бути захисником, для здійснення представництва такого потерпілого, про що виносить вмотивовану постанову, яка може бути оскаржена слідчому судді.</p> <p>Після того, як особа, яка перебувала у стані, що унеможливлював подання нею відповідної заяви, набуде здатності користуватися процесуальними правами, вона може подати заяву про залучення її до провадження як потерпілого.</p>	
18.	Стаття 55-1	<i>Відсутнія</i>	<p>Стаття 55-1. Відповідальність потерпілого</p> <ol style="list-style-type: none"> За завідомо неправдиві показання слідчому, прокурору, слідчому судді чи суду потерпілій несе кримінальну відповідальність. За ухилення від явки до слідчого, прокурора, слідчого судді чи суду потерпілій несе відповідальність, встановлену цим Кодексом законом. 	Потерпілій не підлягає кримінальній відповідальності за відмову від давання показань. Але за завідомо неправдиві показання слідчому, прокурору, слідчому судді чи суду та за невиконання обов'язку щодо прибути за викликом потерпілій

				несе відповідальність. Тому про це він має бути повідомлений.
19.	Стаття 56	Стаття 56. Права потерпілого 1. Протягом кримінального провадження потерпілий має право: 13) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення у випадках, передбачених цим Кодексом; 14) користуватися іншими правами, передбаченими цим Кодексом.	Стаття 56. Права потерпілого 1. Протягом кримінального провадження потерпілий має право: 13) одержувати належним чином оформлені копії процесуальних документів та письмові повідомлення, зокрема, щодо проведення експертизи , у випадках, передбачених цим Кодексом»; 14) отримувати правову допомогу за рахунок держави у випадках, передбачених Законом України «Про правову допомогу» та користуватися іншими правами, передбаченими цим Кодексом.	
20.	Стаття 57	Стаття 57. Обов'язки потерпілого 1. Потерпілий зобов'язаний: 4) Відсутня	Стаття 57. Обов'язки потерпілого 1. Потерпілий зобов'язаний: 4) повідомляти слідчого, прокурора, слідчого суддю, суд про місце своєї реєстрації та/або фактичного місцеперебування та про зміну місця своєї реєстрації та/або фактичного місцеперебування.	Забезпечити виконання обов'язку прибууття за викликом слідчого, прокурора, слідчого судді чи суду.
21.	Стаття 58	Стаття 58. Представник потерпілого 1. Потерпілого у кримінальному провадженні може представляти представник - особа, яка у кримінальному провадженні має право бути захисником. 4. Представник користується процесуальними	Стаття 58. Представник потерпілого 1. Потерпілого у кримінальному провадженні може представляти представник – особа, яка у кримінальному провадженні має право бути захисником, а також, у разі наявності для того підстав, суб'єкт надання безоплатної вторинної правової допомоги відповідно до	

		<p>правами потерпілого, інтереси якого він представляє, крім процесуальних прав, реалізація яких здійснюється безпосередньо потерпілим і не може бути доручена представнику.</p>	<p>Закону України «Про безоплатну правову допомогу.</p> <p>.....</p> <p>4. Представник користується процесуальними правами потерпілого, інтереси якого він представляє, крім процесуальних прав, реалізація яких здійснюється безпосередньо потерпілим і не може бути доручена представнику.</p> <p>Представник потерпілого – суб’єкт надання безоплатної вторинної правової допомоги має право, виконуючи покладені на нього функції представництва інтересів, з урахуванням побажань потерпілого, разом з останнім пред'явити від його імені цивільний позов у кримінальному провадженні, а також здійснювати в подальшому доказування підстав, виду та розміру шкоди під час досудового розслідування, а також підтримувати позов в судовому засіданні, якщо потерпілий проти цього не заперечує.</p>	
22.	Стаття 59	<p>Стаття 59. Законний представник потерпілого</p> <p>.....</p> <p>3. Відсутнія</p>	<p>Стаття 59. Законний представник потерпілого</p> <p>.....</p> <p>3. Батьки (усновлювачі), а вразі їх відсутності – опікуни чи піклувальники, інші повнолітні близькі родичі чи члени сім’ї, які залучаються до участі як законні представники неповнолітнього потерпілого або недієздатної чи обмежено діездатної особи, що є потерпілою, вправі разом з останніми заявити цивільний позов у кримінальному провадженні, а також здійснювати доказування підстав, виду та розміру шкоди під час досудового</p>	

			<p>розслідування та підтримувати позов у суді. В разі відсутності вищеперерахованих осіб, представники органів опіки і піклування, установ і організацій, під опікою чи піклуванням яких перебуває неповнолітній, недієздатний чи обмежено дієздатний потерпілий – не мають права пред'явити цивільний позов від імені останніх, таким правом уповноважений прокурор в силу п. 12 ч. 2 ст. 36 КПК України, якщо вказані потерпілі не підпадають під жодну категорію осіб, визначених в ст. 14-1 до Закону України «Про безоплатну правову допомогу»</p>	
23.	Стаття 61	<p>Стаття 61. Цивільний позивач</p> <p>.....</p> <p>2. Права та обов'язки цивільного позивача виникають з моменту подання позовної заяви органу досудового розслідування або суду.</p> <p>3. Цивільний позивач має права та обов'язки, передбачені цим Кодексом для потерпілого, в частині, що стосуються цивільного позову, а також має право підтримувати цивільний позов або відмовитися від нього до видалення суду в нарадчу кімнату для ухвалення судового рішення. Цивільний позивач повідомляється про прийняті процесуальні рішення в кримінальному провадженні, що стосуються цивільного позову, та отримує їх копії у випадках та в порядку, встановлених цим Кодексом для інформування та надіслання копій процесуальних рішень потерпілому.</p>	<p>Стаття 61. Цивільний позивач</p> <p>.....</p> <p>2. Права та обов'язки цивільного позивача виникають з моменту подання позовної заяви органу досудового розслідування або суду. Відомості про якого слідчий, прокурор вносять до Єдиного реєстру досудових розслідувань протягом 24 годин з моменту подання відповідної заяви;</p> <p>3. частину третю виключити.</p>	
24.	Стаття 62	<p>Стаття 62. Цивільний відповідач</p> <p>.....</p> <p>2. Права та обов'язки цивільного відповідача виникають з моменту подання позовної заяви</p>	<p>Стаття 62. Цивільний відповідач</p> <p>.....</p> <p>2. Права та обов'язки цивільного відповідача виникають з моменту подання позовної заяви</p>	

		<p>органу досудового розслідування або суду.</p> <p>.....</p> <p>4. Відсутнія</p>	<p>органу досудового розслідування або суду.</p> <p>Відомості про якого слідчий, прокурор вносять до Єдиного реєстру досудових розслідувань протягом 24 годин з моменту подання відповідної заяви.</p> <p>.....</p> <p>4. Цивільний відповідач зобов'язаний:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) прибувати за викликом до слідчого, прокурора, суду, а в разі неможливості прибути у призначений строк – заздалегідь повідомити про це; 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення цивільного позову; 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду; 4) не розголошувати без дозволу слідчого або прокурора дані досудового розслідування. 	
25.	Стаття 63	<p>Стаття 63. Представник цивільного позивача, цивільного відповідача</p> <p>.....</p> <p>2. Повноваження представника цивільного позивача, цивільного відповідача на участь у кримінальному провадженні підтверджуються:</p> <p>.....</p> <p>3) довіреністю - якщо представником цивільного позивача, цивільного відповідача є працівник юридичної особи, яка є цивільним позивачем, цивільним відповідачем.</p>	<p>Стаття 63. Представник цивільного позивача, цивільного відповідача</p> <p>.....</p> <p>2. Повноваження представника цивільного позивача, цивільного відповідача на участь у кримінальному провадженні підтверджуються:</p> <p>.....</p> <p>3) довіреністю - якщо представником цивільного позивача, цивільного відповідача є працівник юридичної особи, яка є цивільним позивачем, цивільним відповідачем.</p> <p>Після чого, слідчий, прокурор вносять відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань протягом 24 годин з моменту підтвердження повноважень представника цивільного позивача, представника цивільного відповідача на</p>	

			участь у кримінальному провадженні	
26.	Стаття 66	Стаття 66. Права та обов'язки свідка 2. Свідок зобов'язаний: 4) Відсутнія	Стаття 66. Права та обов'язки свідка 2. Свідок зобов'язаний: 4) повідомляти слідчого, прокурора, слідчого суддю, суд про місце своєї реєстрації та/або фактичного місцеперебування та про зміну місця своєї реєстрації та/або фактичного місцеперебування.	Забезпечить виконання обов'язку приуття за викликом слідчого, прокурора, слідчого судді чи суду з боку потерпілих та/або свідків у кримінальному провадженні.
27.	Стаття 79	Стаття 79. Підстави для відводу спеціаліста, представника персоналу органу пробації, перекладача, експерта, секретаря судового засідання 2. Спеціаліст, експерт, крім того, не має права брати участі в кримінальному провадженні, якщо він проводив ревізію, перевірку тощо, матеріали яких використовуються у цьому провадженні.	Стаття 79. Підстави для відводу спеціаліста, перекладача, експерта, секретаря судового засідання 2. Спеціаліст, експерт, крім того, не має права брати участі в кримінальному провадженні, якщо його спеціальні знання вже використовувались у цьому кримінальному провадженні.	Спеціаліст, експерт, крім того, не має права брати участі в кримінальному провадженні, якщо він проводив ревізію, перевірку тощо, матеріали яких слугують доказами у цьому провадженні». Оскільки не зрозуміло, чому законодавець обмежується лише такими термінами, як «ревізія» та «перевірка». Відомі й інші форми участі спеціаліста у кримінальному провадженні, як то: фотографування, складення схем, планів, креслень, відбір зразків для проведення експертизи тощо. Можна лише припустити, що законодавець охоплює

			усі інші форми участі спеціаліста у кримінальному провадженні поняттям «тощо», яке можна трактувати по різному.
28.	Стаття 87	<p>Стаття 87. Недопустимість доказів, отриманих внаслідок істотного порушення прав та свобод людини</p> <p>.....</p> <p>2. Суд зобов'язаний визнати істотними порушеннями прав людини і основоположних свобод, зокрема, такі діяння:</p> <p>.....</p> <p>6) <i>Відсутній</i></p>	<p>Стаття 87. Недопустимість доказів, отриманих внаслідок істотного порушення прав та свобод людини</p> <p>.....</p> <p>2. Суд зобов'язаний визнати істотними порушеннями прав людини і основоположних свобод, зокрема, такі діяння:</p> <p>.....</p> <p>6) допит особи як свідка, щодо якої на момент його проведення в матеріалах кримінального провадження були достатні докази для повідомлення про підозру.</p>
29.	Стаття 93	<p>Стаття 93. Збирання доказів</p> <p>.....</p> <p>2. Сторона обвинувачення здійснює збирання доказів шляхом проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, службових та фізичних осіб речей, документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій та актів перевірок, проведення інших процесуальних дій, передбачених цим Кодексом.</p>	<p>Стаття 93. Збирання доказів</p> <p>.....</p> <p>2. Сторона обвинувачення здійснює збирання доказів шляхом проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, отримання речей, документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій та актів перевірок, проведення інших процесуальних дій, передбачених цим Кодексом від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій та інших юридичних осіб публічного права шляхом їх вилучення за вмотивованою постановою, а від юридичних осіб приватного права та фізичних осіб шляхом їх витребування.</p>

30.	Стаття 95	<p>Стаття 95. Показання</p> <p>1. Показання - це відомості, які надаються в усній або письмовій формі під час допиту підозрюваним, обвинуваченим, свідком, потерпілим, експертом щодо відомих їм обставин у кримінальному провадженні, що мають значення для цього кримінального провадження.</p>	<p>Стаття 95. Показання</p> <p>1. Показання - це відомості, які надаються в усній або письмовій формі під час допиту підозрюваним, обвинуваченим, засудженим, виправданим, свідком, потерпілим, експертом, цивільним позивачем, цивільним відповідачем щодо відомих їм обставин у кримінальному провадженні, що мають значення для цього кримінального провадження.</p>	<p>Виникають випадки, коли необхідно допитати особу, яка перебуває у процесуальному статусі засудженого, виправданого, цивільного позивача та цивільного відповідача, проте в чинному КПК України такого джерела доказів, як показання зазначених осіб не передбачено, що може бути використане стороною захисту з метою визнання доказів недопустими.</p>
31.	Стаття 98	<p>Стаття 98. Речові докази</p> <p>.....</p> <p><i>3. Відсутнія</i></p>	<p>Стаття 98. Речові докази</p> <p>.....</p> <p>3. Про визнання речовим доказом прокурор, слідчий виносить постанову, а суд ухвалу.</p>	<p>У випадку проведення слідчих дій, вилучення речових доказів під час судового розгляду відсутній порядок визнання таких речей речовим доказом.</p>
32.	Стаття 100	<p>Стаття 100. Зберігання речових доказів і документів та вирішення питання про спеціальну конфіскацію</p> <p>1. Речовий доказ, який був наданий стороні кримінального провадження або нею вилучений, повинен бути якнайшвидше повернутий володільцю, крім випадків, передбачених статтями 160-166, 170-174 цього</p>	<p>Стаття 100. Зберігання речових доказів і документів та вирішення питання про спеціальну конфіскацію</p> <p>1. Речовий доказ, який був наданий стороні кримінального провадження або нею вилучений, повинен бути якнайшвидше повернутий володільцю, крім випадків, передбачених статтями 160-166, 170-174 цього</p>	<p>Забезпечить можливість дослідження речових доказів під час проведення експертизи.</p>

		<p>Кодексу.</p> <p>2-1. Відсутнія</p>	<p>Кодексу, чи необхідності їх дослідження під час проведення експертизи.</p> <p>2-1. Добровільна видача речових доказів, якщо це можливо без шкоди для кримінального провадження, може бути здійснена за письмовою заявою їх власника або законного володільця, у якій зазначається особа, якій надаються речі чи документи, їх опис, що дозволить їх ідентифікувати, стан, кількість речей, обставини їх передачі.</p>	
33.	Стаття 110-1	<p>Vідсутнія</p>	<p>Стаття 110-1. Подання слідчого, прокурора в кримінальному провадженні.</p> <p>1. Слідчий, прокурор, установивши в ході досудового розслідування причини і умови, що сприяли вчиненню кримінального правопорушення, вносить у відповідний державний орган, громадську організацію або службовій (посадовій) особі юридичної особи публічного чи приватного права подання про вжиття заходів для усунення цих причин і умов.</p> <p>Не пізніше місячного строку за поданням має бути вжито необхідних заходів і про результати поінформовано слідчого чи прокурора.</p> <p>У разі залишення подання без розгляду слідчий зобов'язаний вжити заходів, передбачених законом.</p>	<p>Дозволить усувати причини і умови, що сприяли вчиненню кримінального правопорушення, та забезпечить можливість здійснювати профілактичну діяльність.</p>
34.	Стаття 124	<p>Стаття 124. Розподіл процесуальних витрат</p> <p>.....</p> <p>2. У разі ухвалення обвинувального вироку суд стягус з обвинуваченого на користь держави</p>	<p>Стаття 124. Розподіл процесуальних витрат</p> <p>.....</p> <p>2. У разі ухвалення обвинувального вироку чи постановлення ухвали про закриття</p>	<p>У разі ухвалення рішення про закінчення кримінального провадження за</p>

		<p>документально підвержені витрати на залучення експерта.</p>	<p>кримінального провадження з нереабілітуючими підставами з обвинуваченого (підозрюваного) стягаються на користь держави документально підтвержені витрати на залучення експерта.</p>	<p>нереабілітуючими підставами з особи, яка підозрюється або обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, доцільно стягувати кошти, понесені державою на залучення експерта.</p>
35.		<p>Стаття 131. Види заходів забезпечення кримінального провадження</p> <p>.....</p> <p>2. Заходами забезпечення кримінального провадження є:</p> <p>.....</p> <p>7-1) Відсутнія</p>	<p>Стаття 131. Види заходів забезпечення кримінального провадження</p> <p>.....</p> <p>2. Заходами забезпечення кримінального провадження є:</p> <p>.....</p> <p>7-1) Зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасове блокування інформації що передається особами через транспортні телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах.</p>	
36.	Стаття 132	<p>Стаття 132. Загальні правила застосування заходів забезпечення кримінального провадження</p> <p>.....</p> <p>7) Відсутнія</p>	<p>Стаття 132. Загальні правила застосування заходів забезпечення кримінального провадження</p> <p>.....</p> <p>7. Слідчий, прокурор перед закриттям кримінального провадження з підстав, передбачених цим Кодексом, вживає заходи, спрямовані на скасування заходів забезпечення кримінального провадження.</p>	
37.	Стаття 139	<p>Стаття 139. Наслідки неприбууття на виклик</p> <p>1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок,</p>	<p>Стаття 139. Наслідки неприбууття на виклик</p> <p>1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок,</p>	<p>Регулює наслідки неприбууття окремих</p>

		<p>потерпілий, цивільний відповідач, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, який був у встановленому цим Кодексом порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі:</p> <p>2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка може бути застосовано привід.</p>	<p>потерпілий, законний представник неповнолітнього (обвинуваченого, потерпілого), цивільний відповідач, цивільний позивач, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, який був у встановленому цим Кодексом порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі:</p> <p>2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, свідка може бути застосовано привід.</p>	<p>учасників кримінального провадження на виклик. Мають місце випадки, коли потерпілий ігнорує вимоги прибути на виклик слідчого, прокурора чи в судове засідання</p> <p>Внесення цих змін надасть можливість забезпечити виконання потерпілим своїх процесуальних обов'язків, передбачених ст. 57 КПК України.</p>
38.	Стаття 140	<p>Стаття 140. Привід</p> <p>.....</p> <p>2. Рішення про здійснення приводу приймається: під час досудового розслідування - слідчим суддею за клопотанням слідчого, прокурора або з власної ініціативи, а під час судового провадження - судом за клопотанням сторони кримінального провадження, потерпілого або з власної ініціативи. Рішення про здійснення приводу приймається у формі ухвали.</p> <p>3. Привід може бути застосований до підозрюваного, обвинуваченого або свідка. Привід свідка не може бути застосований до неповнолітньої особи, вагітної жінки, інвалідів першої або другої груп, особи, яка одноосібно виховує дітей віком до шести років або дітей-інвалідів, а також осіб, які згідно із цим Кодексом не можуть бути допитані як свідки.</p>	<p>Стаття 140. Привід</p> <p>.....</p> <p>2. Рішення про здійснення приводу приймається: під час досудового розслідування – прокурором, слідчим за погодженням з керівником органу досудового розслідування, а під час судового провадження - судом за клопотанням сторони кримінального провадження, потерпілого або з власної ініціативи. Рішення про здійснення приводу приймається у формі ухвали.</p> <p>3. Привід може бути застосований до потерпілого, підозрюваного, обвинуваченого або свідка. Привід свідка не може бути застосований до неповнолітньої особи, вагітної жінки, інвалідів першої або другої груп, особи, яка одноосібно виховує дітей віком до шести років або дітей-інвалідів, а також осіб, які згідно із цим Кодексом не можуть бути</p>	<p>У зв'язку із збільшенням випадків, коли особи, в т.ч. потерпілі безпричинно не з'являються до слідчого для проведення за їхньою участю необхідних слідчих дій, а в подальшому ухиляються від явки в суд, необхідно передбачити можливість застосування приводу відносно потерпілого. Такий захід забезпечення кримінального провадження доцільно застосовувати під час</p>

		Привід співробітника кадрового складу розвідувального органу України під час виконання ним своїх службових обов'язків здійснюється тільки в присутності офіційних представників цього органу.	допитані як свідки. Привід співробітника кадрового складу розвідувального органу України під час виконання ним своїх службових обов'язків здійснюється тільки в присутності офіційних представників цього органу.	досудового розслідування на підставі слідчого та прокурора.
39.	Стаття 153	Стаття 153. Продовження строку тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом 1. Прокурор має право звернутися із клопотанням про продовження строку тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом, яке розглядається у порядку, передбаченому статтею 151 цього Кодексу.	Стаття 153. Продовження строку тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом 1. Прокурор має право звернутися із клопотанням про продовження строку тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом в межах строку досудового розслідування , яке розглядається у порядку, передбаченому статтею 151 цього Кодексу. При цьому, сукупний строк тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом не може перевищувати 6 місяців.	Виходячи з аналізу ст.ст. 148 та 153 КПК чітко не зрозуміло граничний строк такого заходу забезпечення кримінального провадження (чи то 2 місяці, як вказано в ч. 2 ст. 148, чи у межах строку досудового розслідування, на зразок домашнього арешту).
40.	Стаття 154	Стаття 154. Загальні положення відсторонення від посади 2. Відсторонення від посади здійснюється на підставі рішення слідчого судді під час досудового розслідування чи суду під час судового провадження на строк не більше двох місяців. Строк відсторонення від посади може бути продовжено відповідно до вимог статті 158 цього Кодексу.	Стаття 154. Загальні положення відсторонення від посади 2. Відсторонення від посади здійснюється на підставі рішення слідчого судді під час досудового розслідування чи суду під час судового провадження до прийняття остаточного процесуального рішення по кримінальному провадженні .	Вказане унеможливить ухилення підозрюваного, обвинуваченого від судового розгляду клопотання про продовження вказаного виду забезпечення кримінального провадження шляхом неявки у судове засідання.
41.	Глава 15	Відсутнія	Стаття _____. Блокування доступу до інформації.	Розширити положення Глави 15 щодо

			<p>1. У разі виявлення протиправного контенту, суд (слідчий, суддя) приймає рішення щодо тимчасового блокування інформації. У разі доведення наявності складу злочину та встановлення судом протиправного характеру заблокованої інформації, рішення про її видалення прийматиметься судом одночасно із винесенням вироку.</p>	тимчасового доступу до речей і документів (ст. 159-166 КПК України) додатковим заходом - «блокування доступу до інформації».
42.	Стаття 162	<p>Стаття 162. Речі і документи, які містять охоронювану законом таємницю</p> <p>.....</p> <p>1. До охоронюваної законом таємниці, яка міститься в речах і документах, належать:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) інформація, що знаходиться у володінні засобу масової інформації або журналіста і надана їм за умови нерозголошення авторства або джерела інформації; 2) відомості, які можуть становити лікарську таємницю; 3) відомості, які можуть становити таємницю вчинення нотаріальних дій; 4) конфіденційна інформація, в тому числі така, що містить комерційну таємницю; 5) відомості, які можуть становити банківську таємницю; 6) особисте листування особи та інші записи особистого характеру; 7) інформація, яка знаходиться в операторів та провайдерів телекомунікацій, про зв'язок, абонента, надання телекомунікаційних послуг, у тому числі отримання послуг, їх тривалості, змісту, маршрутів передавання тощо; 8) персональні дані особи, що знаходяться в її особистому володінні або в 	<p>Стаття 162 Речі і документи, які містять охоронювану законом таємницю</p> <p>.....</p> <p>1. До охоронюваної законом таємниці, яка міститься в речах і документах, належать:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) інформація, що знаходиться у володінні засобу масової інформації або журналіста і надана їм за умови нерозголошення авторства або джерела інформації; 2) відомості, які можуть становити таємницю вчинення нотаріальних дій; 3) конфіденційна інформація, в тому числі така, що містить комерційну таємницю; 4) відомості, які можуть становити банківську таємницю; 5) особисте листування особи та інші записи особистого характеру; 6) державна таємниця. 	<p>Пункти 2, 7 та 8 слід виключити з даної статті. Так, історії хвороби слід надавати за запитами слідчого, прокурора, так як неодноразово підозрюваними та потерпілими змінюються лікувальні заклади і звернення до судів для отримання ухвал про доступ до таких документів займає тривалий період часу. Окрім того, інформацію, яка знаходиться в операторів та провайдерів телекомунікацій, про зв'язок, абонента, надання телекомунікаційних послуг, у тому числі отримання послуг, їх тривалості, змісту, маршрутів передавання</p>

		<p>базі персональних даних, яка знаходитьться у володільця персональних даних;</p> <p>9) державна таємниця.</p>	<p>тощо, а також персональні дані особи, що знаходяться в її особистому володінні або в базі персональних даних, яка знаходитьться у володільця персональних даних, у виняткових невідкладних випадках, пов'язаних з урятуванням життя людей, розслідуванням тяжкого або особливо тяжкого злочину, слід надавати за запитами (п. 2) та постановами (п.п. 7, 8) слідчого, прокурора.</p>
43.	Стаття 163	<p>Стаття 163. Розгляд клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів</p> <p>.....</p> <p>2. Якщо сторона кримінального провадження, яка звернулася з клопотанням, доведе наявність достатніх підстав вважати, що існує реальна загроза зміни або знищення речей чи документів, клопотання може бути розглянуто слідчим суддею, судом без виклику особи, у володінні якої вони знаходяться.</p> <p>.....</p> <p>4. Слідчий суддя, суд розглядає клопотання за участю сторони кримінального провадження, яка подала клопотання, та особи, у володінні якої знаходяться речі і документи, крім випадків, передбачених частиною другою цієї статті. Неприбуття за судовим викликом особи, у володінні якої знаходяться речі і документи,</p>	<p>Стаття 163. Розгляд клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів</p> <p>.....</p> <p>2. Якщо сторона кримінального провадження, яка звернулася з клопотанням, доведе наявність достатніх підстав вважати, що існує реальна загроза зміни або знищення речей чи документів, клопотання розглядається слідчим суддею, судом без виклику особи, у володінні якої вони знаходяться.</p> <p>.....</p> <p>4. Слідчий суддя, суд розглядає клопотання про тимчасовий доступ до речей та документів не пізніше трьох днів з дня його надходження до суду за участю сторони кримінального провадження, яка подала клопотання, та особи, у володінні якої знаходяться речі і документи, крім випадків, передбачених частиною другою</p>

		<p>без поважних причин або неповідомлення нею про причини неприуття не є перешкодою для розгляду клопотання.</p>	<p>цієї статті. Неприуття за судовим викликом особи, у володінні якої знаходяться речі і документи, без поважних причин або неповідомлення нею про причини неприуття не є перешкодою для розгляду клопотання.</p>	
44.	Стаття 165	<p>Стаття 165. Виконання ухвали слідчого судді, суду про тимчасовий доступ до речей і документів</p> <p>.....</p> <p>1. Особа, яка зазначена в ухвалі слідчого судді, суду про тимчасовий доступ до речей і документів як володілець речей або документів, зобов'язана надати тимчасовий доступ до зазначених в ухвалі речей і документів особі, зазначеній у відповідній ухвалі слідчого судді, суду.</p> <p>2. Зазначена в ухвалі слідчого судді, суду особа зобов'язана пред'явити особі, яка зазначена в ухвалі як володілець речей і документів, оригінал ухвали про тимчасовий доступ до речей і документів та вручити її копію.</p>	<p>Стаття 165. Виконання ухвали слідчого судді, суду про тимчасовий доступ до речей і документів</p> <p>.....</p> <p>1. Особа, яка зазначена в ухвалі слідчого судді, суду про тимчасовий доступ до речей і документів як володілець речей або документів, зобов'язана надати тимчасовий доступ до зазначених в ухвалі речей і документів особі, зазначеній у відповідній ухвалі слідчого судді, суду або уповноваженій службовій особі, на підставі доручення слідчого, прокурора.</p> <p>2. Зазначена в ухвалі слідчого судді, суду особа або особа, уповноважена слідчим чи прокурором, зобов'язана пред'явити особі, яка зазначена в ухвалі як володілець речей і документів, оригінал ухвали про тимчасовий доступ до речей і документів та вручити її копію.</p>	<p>З метою забезпечення дотримання розумних строків досудового розслідування та уникнення труднощів при виконанні ухвал слідчого судді про тимчасовий доступ до речей та документів на іншій території.</p> <p>З метою розвантаження слідчих передбачити можливість виконання ухвали слідчого судді не тільки слідчим, але й уповноваженою особою на підставі доручення слідчого.</p>
45.	Стаття 168	<p>Стаття 168. Порядок тимчасового вилучення майна</p> <p>.....</p> <p>2. Тимчасове вилучення майна може здійснюватися також під час обшуку, огляду.</p> <p>3. Слідчий, прокурор, інша уповноважена службова особа під час затримання або обшуку і тимчасового вилучення майна або негайно після їх здійснення зобов'язана скласти відповідний протокол.</p>	<p>Стаття 168. Порядок тимчасового вилучення майна</p> <p>.....</p> <p>2. Тимчасове вилучення майна може здійснюватися під час обшуку, огляду, а також при добровільній видачі.</p> <p>3. Слідчий, прокурор, інша уповноважена службова особа під час затримання або обшуку і тимчасового вилучення, добровільної видачі майна або негайно після їх здійснення зобов'язана скласти відповідний протокол.</p>	

46.	Стаття 171	<p>Стаття 171. Клопотання про арешт майна</p> <p>5. Клопотання слідчого, прокурора про арешт тимчасово вилученого майна повинно бути подано не пізніше наступного робочого дня після вилучення майна, інакше майно має бути негайно повернуто особі, у якої його було вилучено.</p>	<p>Стаття 171. Клопотання про арешт майна</p> <p>5. Клопотання слідчого, прокурора про арешт тимчасово вилученого майна повинно бути подано не пізніше п'яти робочих днів після вилучення майна, інакше майно має бути негайно повернуто особі, у якої його було вилучено.</p>
47.	Глава 17 ¹ .	<p>Vідсутнія</p>	<p>Глава 17¹. Зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів, тимчасове блокування інформації, що передається через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах</p>
48.	Стаття 175 ¹ .	<p>Vідсутнія</p>	<p>Стаття 175¹.Загальні положення зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів, тимчасового блокування інформації, що передається через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах</p> <p>1. У разі наявності достатніх підстав вважати, що для припинення кримінального правопорушення чи запобігання вчиненню іншого, припинення або запобігання протиправній поведінці підозрюваного або юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження щодо перешкоджання кримінальному провадженню, необхідно зупинити, припинити діяльність інформаційних ресурсів, тимчасово блокувати інформацію, що передається через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних</p>

інформаційних системах або їх частинах слідчий, прокурор, інша уповноважена службова особа мають право провести організаційні та технічні заходи щодо зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасового блокування інформації в системі.

2. Підставою для зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасового блокування інформації, що передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах під час досудового розслідування можуть бути відомості щодо вчинюваного чи вчиненого кримінального правопорушення, протиправної поведінки підозрюваного або юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, що отримані при проведенні процесуальних дій у порядку передбаченому статтями 260, 262-266, 268, 270-272 цього Кодексу.

3. Зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасове блокування інформації, що передається через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах під час досудового розслідування здійснюється за клопотанням слідчого погодженого з прокурором на підставі ухвали слідчого судді на строк досудового розслідування, який визначається відповідно до положень ч. 2 ст. 219 цього Кодексу.

4. З метою виконання ухвали слідчого судді щодо зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасового блокування інформації, що передається через

			<p>телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах, а також за наявності для цього підстав також можливе застосування заходів забезпечення кримінального провадження передбачених статтями 159 та 167, у порядку та з підстав визначених у главах 15 та 16 цього Кодексу.</p> <p>5. За наявності достатніх даних або обґрунтованих ризиків можливості знищення або спотворення інформації, яка має значення для кримінального провадження зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасове блокування інформації, що передається особами через транспортні телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах може бути здійснене без відома осіб, які використовують засоби телекомунікацій для передавання інформації про, що окремо зазначається в ухвалі.</p> <p>6. Інженерно-технічні заходи та/або програмні і технічні засоби, що унеможливлюють виток, знищення, порушення цілісності та режиму доступу до інформації за допомогою, яких блокується доступ до інформації мають забезпечувати можливість її розблокування без спотворення, повного або часткового знищення, а так само пошкодження апаратних засобів зберігання або передачі інформації.</p>	
49.	Стаття 175 ²	<i>Відсутня</i>	<p>Стаття 175². Клопотання про зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасове блокування інформації, що передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних</p>	

		інформаційних системах або їх частинах
		<p>1. У клопотанні зазначаються:</p> <p>1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;</p> <p>2) правова кваліфікація кримінального правопорушення за законом України про кримінальну відповідальність;</p> <p>3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини;</p> <p>4) підстави, у зв'язку з якими необхідне зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасове блокування інформації, що передається особами через транспортні телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах;</p> <p>5) назва інформаційного ресурсу, вид телекомунікаційної мережі або електронної інформаційної системи або їх частини та їх ідентифікаційні ознаки;</p> <p>6) строк, на який має бути припинена діяльність інформаційного ресурсу або заблокована інформація, що передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах;</p> <p>7) обґрунтування необхідності зупинення діяльності інформаційних ресурсів;</p> <p>8) перелік інформаційних ресурсів діяльність яких повинна бути припинена (зупинена) чи інформації, яка повинна бути заблокована або її ідентифікаційні ознаки;</p> <p>9) власник інформації або власник системи, а за</p>

обґрунтованої необхідності й відповідний користувач інформації в системі;

10) дані або відомості щодо обґрунтування ризиків можливості знищення або спотворення інформації, яка має значення для кримінального провадження при припиненні (зупинення) діяльності інформаційного ресурсу, тимчасовому блокуванні інформації, що передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах без відома осіб, які використовують засоби телекомунікацій для передавання інформації;

11) перелік інженерно-технічних заходів та/або програмних і технічних засобів, які будуть застосовані для припинення (зупинення) діяльності інформаційного ресурсу та блокування інформації;

12) витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань щодо кримінального провадження, в рамках якого подається клопотання.

До клопотання також додаються:

1) копії матеріалів, якими прокурор, слідчий обґрунтovує доводи клопотання;

2) документи, які підтверджують надання підозрюваному або представнику юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження копій клопотання та матеріалів, що обґрунтovують клопотання. У випадках визначених ч. 2 та 5 ст. 175¹ цього Кодексу, копії клопотання та матеріали, що обґрунтovують клопотання підозрюваному або представнику юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження не надаються.

50.	Стаття 175³.	<i>Відсутня</i>	<p>Стаття 175³. Розгляд клопотання про зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасове блокування інформації, що передається особами через транспортні телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах</p> <p>1. Клопотання про зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасове блокування інформації, що передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах розглядається слідчим суддею не пізніше трьох днів з дня його надходження до суду за участю прокурора та/або слідчого, підозрюваного, його захисника, крім випадків визначених ч. 5 ст. 175¹ цього Кодексу.</p> <p>2. Слідчий суддя, встановивши, що клопотання про зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасове блокування інформації, що передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах подано без додержання вимог статті 175² цього Кодексу, повертає його прокурору, про що постановляє ухвалу.</p> <p>3. Під час розгляду клопотання про зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасове блокування інформації, що передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах слідчий суддя має право за</p>
-----	--------------------------------	-----------------	---

клопотанням сторін кримінального провадження або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення цього питання крім випадків, якщо у клопотанні ставиться питання про зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасове блокування інформації, що передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах без відома осіб, які використовують засоби телекомуникацій для передавання інформації. Для вирішення питання про перелік інженерно-технічних заходів та/або програмних і технічних засобів, які будуть застосовані для зупинення (припинення) діяльності інформаційних ресурсів або блокування інформації слідчий суддя вправі заслухати відповідного спеціаліста.

4. Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасове блокування інформації, що передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах, якщо слідчий, прокурор не доведе наявність достатніх підстав визначених ч. 1 ст. 175¹ цього Кодексу.

5. При вирішенні питання про зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасове блокування інформації, що передається особами через транспортні телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах слідчий суддя має

		<p>враховувати такі обставини:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) правову підставу для зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасового блокування інформації; 2) достатність доказів, які вказують на необхідність блокування інформації; 3) наслідки зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасового блокування інформації для інших осіб. <p>3. За наслідками розгляду клопотання слідчий судя постановляє ухвалу, в якій зазначає:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) мотиви застосування або відмови у задоволенні клопотання про зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасове блокування інформації, що передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах; 2) назва інформаційного ресурсу, вид телекомунікаційної мережі або електронної інформаційної системи або їх частини та їх ідентифікаційні ознаки; 3) строк, на який має бути припинена діяльність інформаційного ресурсу чи заблокована інформація; 4) обґрунтування необхідності зупинення діяльності інформаційних ресурсів; 5) перелік інформаційних ресурсів діяльність яких повинна бути припинена (зупинена), чи інформації яка повинна бути заблокована або її ідентифікаційні ознаки; 6) власник інформації або власник системи, а за обґрунтованої необхідності й відповідний користувач інформації в системі; 7) перелік інженерно-технічних заходів та/або програмних і технічних засобів, які мають бути
--	--	--

			<p>застосовані припинення (зупинення) діяльності інформаційного ресурсу та блокування інформації;</p> <p>4. Копія ухвали надсилається особі, яка звернулася з відповідним клопотанням, підозрюваному, іншим заінтересованим особам не пізніше дня, наступного за днем її постановлення, та підлягає негайному виконанню в порядку, передбаченому для виконання судових рішень. У випадках визначених ч. 5 ст. 175¹ цього Кодексу копія ухвали надсилається тільки прокурору.</p> <p>5. Ухвала слідчого судді про надання дозволу на блокування інформації або про відмову у цьому може бути оскаржена у п'ятиденний строк у порядку передбаченому ст. 310 цього Кодексу.</p>	
51.	Стаття 175 ⁴	Відсутня	<p>Стаття 175⁴. Виконання ухвали про зупинення, припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасове блокування інформації, що передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах</p> <p>1. Ухвала слідчого судді виконується органами досудового розслідування за допомогою інженерно-технічних заходів та/або програмних і технічних засобів, що унеможливлюють виток, знищення, порушення цілісності та режиму доступу до інформації, які наведено у цій ухвалі.</p> <p>2. Про порядок та результати виконання ухвали слідчого судді складається протокол та інші документи відповідно до положень глави 5 цього Кодексу з обов'язковим зазначенням тих</p>	

			<p>інженерно-технічних заходів та/або програмних і технічних засобів, які були застосовані.</p> <p>3. Участь спеціаліста при виконанні ухвали слідчого судді про блокування інформації, що передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах є обов'язковою.</p>	
52.	Стаття 175⁵	<i>Відсутня</i>	<p>Стаття 175⁵. Продовження строку припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасового блокування інформації, що передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах</p> <p>1. Прокурор має право звернутися із клопотанням про продовження строку припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасового блокування інформації, що передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах, яке розглядається у порядку, передбаченому статтею 175-3 цього Кодексу.</p> <p>2. Слідчий суддя, суд відмовляє у продовженні строку припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасового блокування інформації, що передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах, якщо прокурор не доведе, що:</p> <p>1) обставини, які стали підставою для припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасового блокування інформації, що</p>	

			<p>передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах, продовжують існувати;</p> <p>2) сторона обвинувачення не мала можливості забезпечити досягнення цілей, заради яких було обмежено припинення діяльності інформаційних ресурсів або тимчасового блокування інформації, що передається особами через телекомунікаційні мережі або обробляється та зберігається в електронних інформаційних системах або їх частинах, іншими способами протягом дії попередньої ухвали.</p>	
53.	Стаття 176	<p>Стаття 176. Загальні положення про запобіжні заходи</p> <p>.....</p> <p>2-1. Відсутнія</p> <p>2-2. Відсутнія</p> <p>.....</p> <p>4. Запобіжні заходи застосовуються: під час досудового розслідування - слідчим суддею за клопотанням слідчого, погодженим з прокурором, або за клопотанням прокурора, а під час судового провадження - судом за клопотанням прокурора.</p>	<p>Стаття 176. Загальні положення про запобіжні заходи</p> <p>.....</p> <p>2-1. Особисте зобов'язання та особиста порука застосовуються: під час досудового розслідування - слідчим, а під час судового провадження - судом за клопотанням прокурора.</p> <p>Застава, домашній арешт і тримання під вартою застосовуються: під час досудового розслідування - слідчим суддею за клопотанням слідчого, погодженим з прокурором, або за клопотанням прокурора, а під час судового провадження - судом за клопотанням прокурора.</p> <p>2-2. Про застосування, зміну чи скасування запобіжного заходу слідчий виносить постанову, а слідчий суддя, суд – ухвалу.</p> <p>.....</p> <p>4. Запобіжні заходи у вигляді особистого зобов'язання та особистої поруки застосовуються під час досудового</p>	<p>До статті 176 КПК запропоновано внести зміни, відповідно до яких під час досудового розслідування рішення про обрання особистого зобов'язання чи особистої поруки має приймати слідчий самостійно.</p> <p>Визначено форму прийняття такого рішення – постанова слідчого.</p> <p>Застосування інших запобіжних заходів залишається без змін.</p>

			<p>розслідування слідчим, за погодженням з прокурором, а під час судового провадження - судом. Всі інші запобіжні заходи, передбачені цим Кодексом, застосовуються під час досудового розслідування слідчим суддею за кlopotanniam слідчого, погодженим з прокурором, або за кlopotanniam прокурора, а під час судового провадження - судом за кlopotanniam прокурора.</p>	
54.	Стаття 177	<p>Стаття 177. Мета і підстави застосування запобіжних заходів</p> <p>.....</p> <p>2. Підставою застосування запобіжного заходу є наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення, а також наявність ризиків, які дають достатні підстави слідчому судді, суду вважати, що підозрюваний, обвинувачений, засуджений може здійснити дії, передбачені частиною першою цієї статті. Слідчий, прокурор не мають права ініціювати застосування запобіжного заходу без наявності для цього підстав, передбачених цим Кодексом.</p>	<p>Стаття 177. Мета і підстави застосування запобіжних заходів</p> <p>.....</p> <p>2. Підставою застосування запобіжного заходу є наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення, а також наявність ризиків, які дають достатні підстави слідчому, прокурору, слідчому судді, суду вважати, що підозрюваний, обвинувачений, засуджений може здійснити дії, передбачені частиною першою цієї статті. Слідчий, прокурор не мають права застосовувати та ініціювати застосування запобіжного заходу без наявності для цього підстав, передбачених цим Кодексом.</p>	
55.	Стаття 178	<p>Стаття 178. Обставини, що враховуються при обранні запобіжного заходу</p> <p>1. При вирішенні питання про обрання запобіжного заходу, крім наявності ризиків, зазначених у статті 177 цього Кодексу, слідчий суддя, суд на підставі наданих сторонами кримінального провадження матеріалів зобов'язаний оцінити в сукупності всі обставини, у тому числі:.....</p>	<p>Стаття 178. Обставини, що враховуються при обранні запобіжного заходу</p> <p>1. При вирішенні питання про обрання запобіжного заходу, крім наявності ризиків, зазначених у статті 177 цього Кодексу, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд на підставі наданих сторонами кримінального провадження матеріалів зобов'язаний оцінити в сукупності всі обставини, у тому числі:.....</p>	<p>До кола суб'єктів, які приймають рішення про обрання запобіжного заходу та оцінюють визначені в ст.178 КПК обставини, додано слідчого як суб'єкта прийняття рішення.</p>

56.	<p>Стаття 179</p> <p>Стаття 179. Особисте зобов'язання</p> <p>1. Особисте зобов'язання полягає у покладенні на підозрюваного, обвинуваченого зобов'язання виконувати покладені на нього слідчим суддею, судом обов'язки, передбачені статтею 194 цього Кодексу.</p>	<p>Стаття 179. Особисте зобов'язання</p> <p>1. Особисте зобов'язання полягає у покладенні на підозрюваного, обвинуваченого зобов'язання виконувати покладені на нього слідчим, прокурором, судом обов'язки, передбачені статтею 194 цього Кодексу.</p> <p>Внесено зміни, відповідно до яких, під час досудового розслідування рішення про застосування запобіжного заходу у вигляді особистого зобов'язання слідчий приймає самостійно. Позбавлення слідчого права самостійно обирати найбільш м'які заходи процесуального примусу, призводить до того, що слідчі вимушенні витрачати багато часу на погодження відповідного клопотання в органах прокуратури та чекати на прийняття відповідного рішення в суді в день та час, який буде визначено слідчим суддею. При цьому до суду необхідно забезпечити явку як самого підозрюваного, так і інших учасників, які мають право брати участь у судовому засіданні під час вирішення клопотання щодо обрання запобіжного заходу.</p>
57.	<p>Стаття 180</p> <p>Стаття 180. Особиста порука</p>	<p>Стаття 180. Особиста порука</p> <p>Внесено зміни,</p>

		<p>.....</p> <p>2. Кількість поручителів визначає слідчий судя, суд, який обирає запобіжний захід. Наявність одного поручителя може бути визнано достатньою лише в тому разі, коли ним є особа, яка заслуговує на особливу довіру.</p>	<p>.....</p> <p>2. Кількість поручителів визначає слідчий чи суд, який обирає запобіжний захід, але їх не може бути менша двох.</p>	<p>відповідно до яких, під час досудового розслідування рішення про застосування запобіжного заходу у вигляді особистої поруки слідчий приймає самостійно.</p> <p>Уточнено положення про кількість поручителів.</p>
58.	Стаття 182	<p>Стаття 182. Застава</p> <p>.....</p> <p>4. Розмір застави визначається слідчим суддею, судом з урахуванням обставин кримінального правопорушення, майнового та сімейного стану підозрюваного, обвинуваченого, інших даних про його особу та ризиків, передбачених статтею 177 цього Кодексу. Розмір застави повинен достатньою мірою гарантувати виконання підозрюваним, обвинуваченим покладених на нього обов'язків та не може бути завідомо непомірним для нього.</p>	<p>Стаття 182. Застава</p> <p>.....</p> <p>4. Розмір застави визначається слідчим суддею, судом з урахуванням обставин кримінального правопорушення, майнового та сімейного стану підозрюваного, обвинуваченого, інших даних про його особу та ризиків, передбачених статтею 177 цього Кодексу. Розмір застави повинен достатньою мірою гарантувати виконання підозрюваним, обвинуваченим покладених на нього обов'язків та не може бути меншим за розмір шкоди (розмір отриманої неправомірної вигоди), завданої кримінальним правопорушенням.</p>	<p>З метою гарантування потерпілим відшкодуванню заподіяної шкоди, доцільно визначити розмір застави у відповідності до розміру завданої злочином шкоди.</p>
59.	Стаття 183	<p>Стаття 183. Тримання під вартою</p> <p>.....</p> <p>3. Слідчий судя, суд при постановленні ухвали про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою зобов'язаний визначити розмір застави, достатньої для забезпечення виконання підозрюваним, обвинуваченим обов'язків, передбачених цим Кодексом,крім випадків, передбачених частиною четвертою цієї статті.</p>	<p>Стаття 183. Тримання під вартою</p> <p>.....</p> <p>3. Слідчий судя, суд при постановлені ухвали про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою зобов'язаний визначити розмір застави не менший ніж розмір спричинених у кримінальному провадженні збитків чи заявленого цивільного позову, що є достатнім для забезпечення виконання підозрюваним, обвинуваченим обов'язків,</p>	<p>Забезпечення досягнення мети застосування запобіжних заходів.</p>

	<p>.....</p> <p>4. Слідчий судя, суд при постановленні ухвали про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, враховуючи підстави та обставини, передбачені статтями 177 та 178 цього Кодексу, має право не визначити розмір застави у кримінальному провадженні:</p> <p>4) Відсутнія</p>	<p>передбачених цим Кодексом, крім випадків, передбачених частиною четвертою цієї статті.</p> <p>.....</p> <p>4. Слідчий судя, суд при постановленні ухвали про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, враховуючи підстави та обставини, передбачені статтями 177 та 178 цього Кодексу, зобов'язаний не визначити розмір застави у кримінальному провадженні:</p> <p>.....</p> <p>4) щодо тяжкого чи особливо тяжкого корупційного злочину.</p>	
60.	<p>Стаття 190</p> <p>Стаття 190. Ухвала про дозвіл на затримання з метою приводу</p> <p>.....</p> <p>3. Ухвала про дозвіл на затримання з метою приводу втрачає законну силу з моменту:</p> <p>1) приводу підозрюваного, обвинуваченого до суду;</p> <p>2) закінчення строку дії ухвали, зазначеного в ній, або закінчення шести місяців із дати постановлення ухвали, у якій не зазначено строку її дії; - Видалити</p> <p>3) відклікання ухвали прокурором.</p>	<p>Стаття 190. Ухвала про дозвіл на затримання з метою приводу</p> <p>.....</p> <p>3. Ухвала про дозвіл на затримання з метою приводу втрачає законну силу з моменту:</p> <p>1) приводу підозрюваного, обвинуваченого до суду;</p> <p>2) відклікання ухвали прокурором.</p>	<p>Якщо по закінченні 6-ти місяців з моменту винесення ухвали про дозвіл на затримання підозрюваного з метою його приводу, розшукана особа не буде встановлена та затримана, або впродовж вказаного періоду її не буде обрано запобіжний захід, то слідчому необхідно повторно звертатися до суду з відповідним клопотанням, інакше особа вважається оголошеною в розшуку без запобіжного заходу, що не дає підстав для її затримання з метою приводу. При зміні слідчих такий може бути</p>

			пропущено термін внесення повторного клопотання.
61.	Стаття 191	<p>Стаття 191. Дії уповноважених службових осіб після затримання на підставі ухвали слідчого судді, суду про дозвіл на затримання</p> <p>.....</p> <p>1. Затримана на підставі ухвали слідчого судді, суду особа не пізніше тридцяти шести годин з моменту затримання повинна бути звільнена або доставлена до слідчого судді, суду, який постановив ухвалу про дозвіл на затримання з метою приводу.</p>	<p>Стаття 191. Дії уповноважених службових осіб після затримання на підставі ухвали слідчого судді, суду про дозвіл на затримання</p> <p>.....</p> <p>1. Затримана на підставі ухвали слідчого судді, суду особа не пізніше сімдесяти двох годин з моменту затримання повинна бути звільнена або доставлена до слідчого судді, суду, який постановив ухвалу про дозвіл на затримання з метою приводу.</p>
62.	Стаття 193	<p>Стаття 193. Порядок розгляду клопотання про застосування запобіжного заходу</p> <p>1. Розгляд клопотання про застосування запобіжного заходу здійснюється за участю прокурора, підозрюваного, обвинуваченого, його захисника, крім випадків, передбачених частиною шостою цієї статті.</p> <p>.....</p> <p>6. Слідчий суддя, суд може розглянути клопотання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та обрати такий запобіжний захід за відсутності підозрюваного, обвинуваченого, лише у разі, якщо прокурором, крім наявності підстав, передбачених статтею 177 цього Кодексу, буде доведено, що підозрюваний, обвинувачений оголошений у міжнародний розшук. У такому разі після затримання особи і не пізніше як через сорок вісім годин з часу її доставки до місця кримінального провадження слідчий суддя, суд за участю підозрюваного, обвинуваченого розглядає</p>	<p>Стаття 193. Порядок розгляду клопотання про застосування запобіжного заходу</p> <p>1. Розгляд клопотання про застосування запобіжного заходу здійснюється за участю прокурора, підозрюваного, обвинуваченого, його захисника, крім випадків, коли підозрюваний оголошений в розшук.</p> <p>.....</p> <p>6. Відсутнія</p>

		<p>питання про застосування обраного запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою або його зміну на більш м'який запобіжний захід, про що постановляє ухвалу. - <i>Видалити</i></p>		
63.	Стаття 195	<p>Стаття 195. Застосування електронних засобів контролю</p> <p>.....</p> <p>2. Електронні засоби контролю можуть застосовуватися:</p> <p>1) слідчим на підставі ухвали слідчого судді, суду про обрання стосовно підозрюваного, обвинуваченого запобіжного заходу, не пов'язаного з позбавленням волі, якою на останнього покладено відповідний обов'язок;</p>	<p>Стаття 195. Застосування електронних засобів контролю</p> <p>.....</p> <p>2. Електронні засоби контролю можуть застосовуватися:</p> <p>1) слідчим на підставі ухвали слідчого судді, суду про обрання стосовно підозрюваного, обвинуваченого запобіжного заходу, не пов'язаного з позбавленням волі, якою на останнього покладено відповідний обов'язок;</p> <p>1-1) слідчим на підставі постанови про обрання стосовно підозрюваного запобіжного заходу у вигляді особистого зобов'язання чи особистої поруки;</p>	Внесено доповнення у зв'язку з тим, що слідчий також може приймати рішення про застосування запобіжного заходу.
64.	Стаття 196	Стаття 196-1. Відсутнія	<p>Стаття 196-1. Постанова слідчого про застосування запобіжного заходу</p> <p>1. В постанові слідчого про застосування запобіжного заходу у вигляді особистого зобов'язання чи особистої поруки слідчий зазначає відомості, визначені у частині 1 статті 196 цього Кодексу та зазначаються конкретні обов'язки, передбачені частиною п'ятою статті 194 цього Кодексу.</p> <p>2. Копія постанови про застосування запобіжного заходу вручається підозрюваному негайно після її оголошення.</p>	Доповнено статтею, у якій визначені положення щодо форми та змісту постанови слідчого про застосування запобіжного заходу у вигляді особистого зобов'язання чи особистої поруки.
65.	Стаття 208	Стаття 208. Затримання уповноваженою службовою особою	Стаття 208. Затримання уповноваженою службовою особою	Із пункту 2 частини 1 статті необхідно вилучити слова

		<p>1. Уповноважена службова особа має право без ухвали слідчого судді, суду затримати особу, підозрюовану у вчиненні злочину, за який передбачене покарання у виді позбавлення волі, лише у випадках:</p> <p>1) якщо особу застали під час вчинення злочину або замаху на його вчинення;</p> <p>2) якщо безпосередньо після вчинення злочину очевидець, в тому числі потерпілий, або сукупність очевидчих ознак на тілі, одязі чи місці події вказують на те, що саме ця особа шойно вчинила злочин.</p>	<p>1. Уповноважена службова особа має право без ухвали слідчого судді, суду затримати особу, підозрюовану у вчиненні злочину, за який передбачене покарання у виді позбавлення волі, лише у випадках:</p> <p>1) якщо особу застали під час вчинення кrimінального правопрушення або замаху на його вчинення;</p> <p>2) якщо після вчинення злочину очевидець, в тому числі потерпілий, або сукупність очевидчих ознак на тілі, одязі чи місці події вказують на те, що саме ця особа вчинила злочин.</p>	<p>«безпосередньо» та «шойно», оскільки дані положення унеможливлюють затримання особи, яка обґрунтовано підозрюється у вчиненні кrimінального правопорушення, після певного часу, що призводить за звернення до слідчого судді до переховування підозрюваних.</p>
66.	Стаття 214	<p>Стаття 214. Початок досудового розслідування</p> <p>1. Слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кrimінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кrimінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування.</p> <p>.....</p> <p>3. Здійснення досудового розслідування до внесення відомостей до реєстру або без такого внесення не допускається і тягне за собою відповідальність, встановлену законом. Огляд місця події у невідкладних випадках може бути проведений до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань, що здійснюється негайно після завершення огляду. У разі виявлення ознак кrimінального</p>	<p>Стаття 214. Початок досудового розслідування</p> <p>1. Слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після реєстрації заяви, повідомлення, що містять достатні дані, які вказують на наявність ознак кrimінального правопорушення або після самостійного виявлення з будь-якого джерела обставин, що містять вказані дані, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування, крім випадків, коли виникає необхідність у проведенні додаткової перевірки.</p> <p>.....</p> <p>3. Перевірка відомостей про кrimінальне правопорушення проводиться уповноваженою службовою особою протягом пяти робочих днів з моменту реєстрації заяви і повідомлення, шляхом відіbrання пояснень, витребування копій документів та відомостей, проведення огляду місця події,</p>	<p>Зважаючи на нечітке формулювання зобов'язальної норми щодо початку розслідування, та як наслідок вимушене внесення відомостей до ЄРДР навіть за відсутності достатніх даних, що свідчать про злочин, невиправдане надмірне завантаження слідчих, виникає потреба у проведенні дослідчої перевірки заяви чи повідомлення, за результатами якої прийматиметься відповідне рішення. Також існують випадки повторного звернення громадян з одних і тих же підстав з вимогою</p>

	<p>правопорушення на морському чи річковому судні, що перебуває за межами України, досудове розслідування розпочинається негайно; відомості про нього вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань при першій можливості.</p> <p>4. Слідчий, прокурор, інша службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, зобов'язані прийняти та зареєструвати таку заяву чи повідомлення. Відмова у прийнятті та реєстрації заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення не допускається.</p> <p>5. До Єдиного реєстру досудових розслідувань вносяться відомості про:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) дату надходження заяви, повідомлення про кримінальне правопорушення або виявлення з іншого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення; 2) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) потерпілого або заявитика; 3) інше джерело, з якого виявлені обставини, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення; 4) короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, наведених потерпілим, заявитиком чи виявлених з іншого джерела; 5) попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність; 6) прізвище, ім'я, по батькові та посада службової особи, яка внесла відомості до реєстру, а також слідчого, прокурора, який вніс відомості до реєстру та/або розпочав досудове розслідування; 	<p>одержання висновків спеціалістів у відповідних галузях знань.</p> <p>4. За результатами проведення перевірки відомостей про кримінальне правопорушення уповноваженою службовою особою приймається рішення (висновок) про наявність підстав для внесення відомостей про вчинене кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань або про їх відсутність.</p> <p>5. У випадку прийняття уповноваженою службовою особою рішення (висновку) про наявність підстав для внесення відомостей про вчинене кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань матеріали перевірки невідкладно, але не пізніше пяти робочих днів з моменту реєстрації заяви і повідомлення, направляються керівникам органу досудового розслідування для організації початку досудового розслідування.</p> <p>6. Здійснення досудового розслідування до внесення відомостей до реєстру або без такого внесення не допускається і тягне за собою відповідальність, встановлену законом. Огляд місця події та висновки (дослідження) спеціалістів у невідкладних випадках можуть бути проведені до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань. У разі виявлення ознак кримінального правопорушення на морському чи річковому судні, що перебуває за межами України, досудове розслідування розпочинається негайно; відомості про нього вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань при першій можливості.</p>	<p>внесення відомостей до ЄРДР за фактами, де вже прийнято рішення про закриття кримінального провадження й дане рішення не скасоване.</p>
--	---	---	--

		<p>7) інші обставини, передбачені положенням про Єдиний реєстр досудових розслідувань.</p> <p>У Єдиному реєстрі досудових розслідувань автоматично фіксується дата внесення інформації та присвоюється номер кримінального провадження.</p> <p>6. Слідчий невідкладно у письмовій формі повідомляє керівника органу прокуратури про початок досудового розслідування, підставу початку досудового розслідування та інші відомості, передбачені <u>частиною п'ятою</u> цієї статті.</p>	<p>ч.ч.4-8 змінити, відповідно, на ч.ч. 7-11.</p> <p>12. Досудове розслідування не розпочинається при наявності не скасованої у судовому порядку постанови слідчого, прокурора про закриття кримінального провадження за відсутністю події або складу злочину в діях особи, вказаної у заявлі, повідомленні про вчинення кримінального правопорушення, а також наявності віправданального вироку суду.</p>	
67.	Стаття 223	<p>Стаття 223. Вимоги до проведення слідчих (розшукових) дій</p> <p>4-1. Відсутнія</p> <p>.....</p> <p>9. Відсутнія</p>	<p>Стаття 223. Вимоги до проведення слідчих (розшукових) дій</p> <p>4-1. Слідчий, прокурор вживає належних заходів щодо нерозголошення встановлених при провадженні слідчих (розшукових) дій обставин приватного життя осіб, які беруть у них участь, та інших осіб, права та законні інтереси яких можуть бути порушені».</p> <p>.....</p> <p>9. У випадках застосування до особи заходів забезпечення безпеки слідчі (розшукові) дії проводяться із дотриманням вимог конфіденційності щодо цієї особи у порядку, визначеному законодавством.</p>	
68.	Стаття 234	<p>Стаття 234. Обшук</p> <p>1. Обшук проводиться з метою виявлення та фіксації відомостей про обставини вчинення кримінального правопорушення, відшукання знаряддя кримінального правопорушення або майна, яке було здобуте у результаті його вчинення, а також встановлення місцезнаходження розшукуваних осіб.</p>	<p>Стаття 234. Обшук</p> <p>1. Обшук проводиться з метою виявлення та фіксації відомостей про обставини вчинення кримінального правопорушення, відшукання знаряддя кримінального правопорушення або майна, яке було здобуте внаслідок його вчинення, майна, на яке може бути накладено арешт, а також встановлення</p>	

			місцезнаходження розшукуваних осіб.	
69.	Стаття 241	Стаття 241. Освідування особи 1. Слідчий, прокурор здійснює освідування підозрюваного, свідка чи потерпілого для виявлення на їхньому тілі слідів кримінального правопорушення або особливих прикмет, якщо для цього не потрібно проводити судово-медичну експертизу. 2. Освідування здійснюється на підставі постанови прокурора та, за необхідності, за участю судово- медичного експерта або лікаря. Освідування, яке супроводжується оголенням освідуваної особи, здійснюється особами тієї ж статті, за винятком його проведення лікарем і за згодою особи, яка освідується. Слідчий, прокурор не вправі бути присутнім при освідуванні особи іншої статі, коли це пов'язано з необхідністю оголювати особу, що підлягає освідуванню. 3. Перед початком освідування особі, яка підлягає освідуванню, пред'являється постанова прокурора. Після цього особі пропонується добровільно пройти освідування, а в разі її відмови освідування проводиться примусово.	Стаття 241. Освідування особи 1. Для виявлення на тілі людини особливих прикмет, слідів кримінального правопорушення, що мають значення для кримінального провадження, якщо для цього не потрібно проводити судово- медичну експертизу, слідчий, прокурор здійснює огляд підозрюваного, а також потерпілого і свідка з їх згоди, за винятком випадків, коли огляд необхідний для оцінки достовірності їх показань. 2. Освідування здійснюється на підставі постанови слідчого , прокурора та, за необхідності, за участю судово- медичного експерта або лікаря. Освідування, яке супроводжується оголенням освідуваної особи, здійснюється особами тієї ж статті, за винятком його проведення лікарем і за згодою особи, яка освідується. Слідчий, прокурор не вправі бути присутнім при освідуванні особи іншої статі, коли це пов'язано з необхідністю оголювати особу, що підлягає освідуванню. 3. Перед початком освідування особі, яка підлягає освідуванню, пред'являється постанова прокурора. Після цього особі пропонується добровільно пройти освідування, а в разі її відмови освідування проводиться примусово, у випадках, передбачених частиною першою цієї статті. Примусове заłożення підозрюваного для проведення медичної або психіатричної експертизи здійснюється за ухвалою слідчого судді, суду. Експертиза щодо потерпілого чи свідка проводиться за їх письмової згоди або згоди	Рішення про проведення освідування, що фіксується у відповідній постанові, має приймати особа, яка проводить розслідування. Саме цей підхід забезпечить економію часу та є ефективним у кримінальному провадженні. Натомість, якщо особа, яка проводить розслідування, буде звертатися до іншої посадової особи за дозволом на проведення освідування, це спричинить затягування часу, що може призвести до втрати доказів. Звернення за відповідним дозволом вбачається за доцільне лише за необхідності проведення примусового освідування, ураховуючи гарантування під час застосування заходів процесуального примусу законних прав осіб, інтересів яких стосується ця процесуальна дія. Тож

			їх законних представників	винесення за КПК постанови про проведення освідування виключно прокурором, на наше переконання, не відповідає вимогам практики, призводить до затягування часу проведення цієї слідчої (розшукової) дії та нічим себе не віправдовує.
70.	Стаття 243	Стаття 243. Порядок залучення експерта 1. Сторона обвинувачення залучає експерта за наявності підстав для проведення експертизи, у тому числі за клопотанням сторони захисту чи потерпілого. 2. Сторона захисту має право самостійно залучати експертів на договірних умовах для проведення експертизи, у тому числі обов'язкової.	Стаття 243. Порядок залучення експерта 1. Сторона обвинувачення, а саме слідчий чи прокурор за наявності підстав для проведення експертизи, у тому числі за клопотанням сторони захисту чи потерпілого, приймає процесуальне рішення щодо залучення експерта та складає мотивовану постанову. В постанові про проведення експертизи зазначається, крім відомостей, передбачених ст.110 цього Кодексу, зазначаються підстави для проведення експертизи, вид експертизи, прізвище експерта або називу установи, експертам якої доручається провести експертизу, питання, з яких експерт повинен дати висновок, об'єкти, які мають бути дослідженні, а також перелічує матеріали, що пред'являються експертові для ознайомлення. 2. Сторона захисту, за наявності підстав для проведення експертизи, у тому числі обов'язкової, складає письмове звернення до суб'єкта судово-експертної діяльності щодо	Під час судового розгляду в якості доказу може бути надано одночасно два висновки, які виконані різними експертами з одних і тих питань, як за дорученням сторони обвинувачення, так і сторони захисту. Поряд з тим у разі залучення експерта стороною захисту самостійно або за її клопотанням слідчим суддею слід мати на увазі, що на вирішення експерту можуть бути поставлені й інші питання, які мають значення для кримінального провадження та судового розгляду і стосуються об'єкту

			<p>залучення експерта для проведення експертизи на договірних умовах згідно з вимогами законодавства. В письмовому зверненні щодо залучення експерта для проведення експертизи необхідно зазначити підстави для проведення експертизи, вид експертизи, прізвище експерта або ім'я установи, експерту (-ам) якої доручається провести експертизу, питання, з яких експерт повинен дати висновок, об'єкти, які мають бути досліджені, а також інші відомості, що необхідні для проведення експертизи.</p>	<p>дослідження та не вирішувались під час проведення експертизи, призначеної стороною обвинувачення. Така можливість забезпечує повноту дослідження усіх матеріальних об'єктів, явищ і процесів, які містять інформацію про обставини кримінального провадження.</p>
71.	Стаття 245	Стаття 245. Отримання зразків для експертизи 3. Відбирання біологічних зразків у особи здійснюється за правилами, передбаченими статтею 241 цього Кодексу. У разі відмови особи добровільно надати біологічні зразки слідчий судя, суд за клопотанням сторони кримінального провадження, що розглядається в порядку, передбаченому статтями 160–166 цього Кодексу, має право дозволити слідчому, прокурору (або зобов'язати їх, якщо клопотання було подано стороною захисту) здійснити відбирання біологічних зразків примусово.	Стаття 245. Отримання зразків для експертизи 3. Відбирання біологічних зразків у особи здійснюється за правилами, передбаченими статтею 241 цього Кодексу. У разі відмови особи добровільно надати зразки слідчий судя, суд за клопотанням сторони кримінального провадження, що розглядається в порядку, передбаченому статтями 160–166 цього Кодексу, має право дозволити слідчому, прокурору (або зобов'язати їх, якщо клопотання було подано стороною захисту) здійснити відбирання зразків примусово.	
72.	Стаття 246	Стаття 246. Підстави проведення негласних слідчих (розшукових) дій 3. Рішення про проведення негласних слідчих (розшукових) дій приймає слідчий, прокурор, а у випадках, передбачених цим Кодексом, –	Стаття 246. Підстави проведення негласних слідчих (розшукових) дій 3. Рішення про проведення негласних слідчих (розшукових) дій приймає слідчий, прокурор, а у випадках, передбачених цим Кодексом, –	

		<p>слідчий судя за клопотанням прокурора або за клопотанням слідчого, погодженого з прокурором. Слідчий зобов'язаний повідомити прокурора про прийняття рішення щодо проведення певних негласних слідчих (розшукових) дій та отримані результати. Прокурор має право заборонити проведення або припинити подальше проведення негласних слідчих (розшукових) дій.</p>	<p>слідчий судя за клопотанням прокурора або за клопотанням слідчого, погодженого з прокурором, а також за клопотанням захисника або представника потерпілого. Слідчий зобов'язаний повідомити прокурора про прийняття рішення щодо проведення певних негласних слідчих (розшукових) дій та отримані результати. Прокурор має право заборонити проведення або припинити подальше проведення негласних слідчих (розшукових) дій.</p>	
73.	Стаття 268	<p>Стаття 268. Установлення місця знаходження радіоелектронного засобу</p> <p>.....</p> <p>2. Установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу проводиться на підставі ухвали слідчого судді, постановленої в порядку, передбаченому статтями 246, 248-250 цього Кодексу.</p>	<p>Стаття 268. Установлення місця знаходження радіоелектронного засобу</p> <p>.....</p> <p>1. Установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу проводиться на підставі постанови слідчого, прокурора.</p>	Указана негласна слідча розшукова дія повинна проводитись за постановою слідчого, прокурора. Відповідно зміни потребують статті 246, 248-250 КПК.
74.	Стаття 269	<p>Стаття 269. Спостереження за особою, річчю або місцем</p> <p>.....</p> <p>1. Спостереження за особою згідно з частиною першою цієї статті проводиться на підставі ухвали слідчого судді, постановленої в порядку, передбаченому статтями 246, 248-250 цього Кодексу.</p> <p>2. Спостереження за особою до постановлення ухвали слідчого судді може бути розпочато на підставі постанови слідчого, прокурора лише у випадку, передбаченому частиною першою статті 250 цього Кодексу.</p>	<p>Стаття 269. Спостереження за особою, річчю або місцем</p> <p>.....</p> <p>2. Спостереження за особою згідно з частиною першою цієї статті проводиться на підставі постанови слідчого, прокурора.</p>	Указана негласна слідча розшукова дія повинна проводитись за постановою слідчого, прокурора. Відповідно зміни потребують статті 246, 248-250 КПК.
75.	Стаття 270	Стаття 270. Аудіо-, відеоконтроль місця	Стаття 270. Аудіо-, відеоконтроль місця	Указана негласна слідча розшукова дія повинна

		<p>1. Аудіо-, відеоконтроль місця може здійснюватися під час досудового розслідування тяжкого або особливо тяжкого злочину і полягає у здійсненні прихованої фіксації відомостей за допомогою аудіо-, відеозапису всередині публічно доступних місць, без відома їх власника, володільця або присутніх у цьому місці осіб, за наявності відомостей про те, що розмови і поведінка осіб у цьому місці, а також інші події, що там відбуваються, можуть містити інформацію, яка має значення для кримінального провадження.</p> <p>2. Аудіо-, відеоконтроль місця згідно з частиною першою цієї статті проводиться на підставі ухвали слідчого судді, постановленої в порядку, передбаченому статтями 246, 248-250 цього Кодексу.</p>	<p>1. Аудіо-, відеоконтроль місця може здійснюватися під час досудового розслідування тяжкого або особливо тяжкого злочину і полягає у здійсненні прихованої фіксації відомостей за допомогою аудіо-, відеозапису всередині публічно доступних місць, без відома їх власника, володільця або присутніх у цьому місці осіб, за наявності відомостей про те, що розмови і поведінка осіб у цьому місці, а також інші події, що там відбуваються, можуть містити інформацію, яка має значення для кримінального провадження.</p> <p>2. Аудіо-, відеоконтроль місця згідно з частиною першою цієї статті проводиться на підставі ухвали слідчого, прокурора.</p>	проводиться за постановою слідчого, прокурора. Відповідно зміни потребують статті 246, 248-250 КПК.
76.	Стаття 277	<p>Стаття 277. Зміст письмового повідомлення про підозру</p> <p>1. Письмове повідомлення про підозру складається прокурором або слідчим за погодженням з прокурором.</p>	<p>Стаття 277. Зміст письмового повідомлення про підозру</p> <p>1. Письмове повідомлення про підозру складається слідчим за погодженням із керівником органу досудового розслідування.</p>	
77.	Стаття 278	<p>Стаття 278. Вручення письмового повідомлення про підозру</p> <p>2. Письмове повідомлення про підозру затриманій особі вручається не пізніше двадцяти чотирьох годин з моменту її затримання.</p> <p>3. У разі якщо особі не вручено повідомлення про підозру після двадцяти чотирьох годин з</p>	<p>Стаття 278. Вручення письмового повідомлення про підозру</p> <p>2. Письмове повідомлення про підозру затриманій особі вручається не пізніше сімдесяти двох годин з моменту її затримання.</p> <p>3. У разі якщо особі не вручено повідомлення про підозру після сімдесяти двох годин з моменту затримання, така особа підлягає</p>	З метою попередження випадків безпідставного повідомлення про підозру, збільшити термін вручення письмового повідомлення про підозру затриманій особі з 24-х годин до 72-

		моменту затримання, така особа підлягає негайному звільненню.	негайному звільненню.	х годин.
78.	Стаття 284	<p>Стаття 284. Закриття кримінального провадження</p> <p>1. Кримінальне провадження закривається в разі, якщо:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) встановлена відсутність події кримінального правопорушення; 2) встановлена відсутність в діянні складу кримінального правопорушення; 3) не встановлені достатні докази для доведення винуватості особи в суді і вичерпані можливості їх отримати; 4) набрав чинності закон, яким скасована кримінальна відповідальність за діяння, вчинене особою; 5) помер підозрюваний, обвинувачений, крім випадків, якщо провадження є необхідним для реабілітації померлого; 6) існує вирок по тому самому обвинуваченню, що набрав законної сили, або постановлена ухвала суду про закриття кримінального провадження по тому самому обвинуваченню; 7) потерпілий, а у випадках, передбачених цим Кодексом, його представник відмовився від обвинувачення у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення; 8) стосовно кримінального правопорушення, щодо якого не отримано згоди держави, яка видала особу; 9) Відсутнія. 	<p>Стаття 284. Закриття кримінального провадження</p> <p>1. Кримінальне провадження закривається в разі, якщо:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) встановлена відсутність події кримінального правопорушення; 2) встановлена відсутність в діянні складу кримінального правопорушення; 3) не встановлені достатні докази для доведення винуватості особи в суді і вичерпані можливості їх отримати; 4) набрав чинності закон, яким скасована кримінальна відповідальність за діяння, вчинене особою; 5) помер підозрюваний, обвинувачений, крім випадків, якщо провадження є необхідним для реабілітації померлого; 6) існує вирок по тому самому обвинуваченню, що набрав законної сили, постановлена ухвала суду про закриття кримінального провадження по тому самому обвинуваченню, а також у визначені терміни не скасовано постанову слідчого, прокурора про закриття кримінального впровадження; 7) потерпілий, а у випадках, передбачених цим Кодексом, його представник відмовився від обвинувачення у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення; 8) стосовно кримінального правопорушення, щодо якого не отримано згоди держави, яка видала особу; 9) закінчилися строки давності, встановлені статтею 49 Кримінального кодексу України. 	Існують випадки реєстрації кримінальних правопорушень одним органом досудового розслідування з подальшим визначенням підслідності за іншим органом досудового розслідування, яким за аналогічним фактам вже прийнято рішення про закриття кримінального провадження й дане рішення не скасоване. У зв'язку з цим необхідно доповнити п. 6

79.	Стаття 291	<p>Стаття 291. Обвинувальний акт і реєстр матеріалів досудового розслідування</p> <p>.....</p> <p>5. Відсутнія</p>	<p>Стаття 291. Обвинувальний акт і реєстр матеріалів досудового розслідування</p> <p>5. У разі застосування в кримінальному провадженні до особи заходів безпеки вимоги частини другої статті 291 цього Кодексу здійснюються із дотриманням вимог конфіденційності щодо цієї особи у порядку, визначеному законодавством.</p>	
80.	Глава 25	<p>Глава 25 Особливості досудового розслідування кримінальних проступків</p>	<p>Кримінальними проступками для цього Кодексу визнаються злочини, передбачені: ст. 118, ст.123, ст.124, ст.125, ч. 1 ст. 126, ст.128, ч. 1 ст. 129, ст. 132, ч. 1 ст. 133, ч. 1 ст. 134, ч. 1 ст. 135, ч. 1-2 ст. 136, ч. 1 ст. 139, ч. 1 ст. 140, ч. 1 ст. 142, ч. 1 ст. 143, ч. 1 ст. 144, ст. 145, ч. 1 ст. 150, ч. 1 ст. 151, ст. 154, ч. 1 ст. 158-1, ч. 1 ст. 159, ч. 1 ст. 159-1, ч. 1 ст. 160, ч. 1 ст. 161, ч. 1 ст. 162, ч. 1 ст. 163, ст. 164, ст. 165, ч. 1 ст. 168, ст. 171, ч. 1 ст. 172, ч. 1-2 ст. 173, ст. 174, ч. 1 ст. 175, ч. 1 ст. 176, ч. 1 ст. 177, ст. 180, ч. 1 ст. 182, ч. 1 ст. 183, ст. 184, ст. 192, ст. 193, ст. 195, ст. 197, ч. 1-2 ст. 197-1, ч. 1 ст. 204, ч. 1 ст. 205, ст. 205-1, ч. 1 ст. 206, ч. 1 ст. 209-1, ч. 1 ст. 210, ч. 1-2 ст. 212, ч. 1-2 ст. 212-1, ч. 1 ст. 213, ч. 1 ст. 216, ст. 219, ч. 1-3 ст. 220-1, ч. 1 ст. 222, ст. 223-1, ч. 1 ст. 224, ст. 227, ч. 1 ст. 229, ст. 232, ч. 1 ст. 232-1, ст. 232-2, ч. 1 ст. 238, ч. 1 ст. 239, ч. 1 ст. 239-1, ч. 1 ст. 239-2, ч. 1 ст. 240, ч. 1 ст. 241, ст. 242, ст. 244, ст. 247, ч. 1 ст. 248, ч. 1 ст. 249, ч. 1 ст. 252, ч. 1 ст. 253, ст. 254, ст. 268, ч. 1 ст. 269, ч.1 ст. 270, ч. 1 ст. 271, ч. 1 ст. 272, ч. 1 ст. 275, ч. 1 ст. 276, ч. 1 ст. 279, ч. 1 ст. 280, ч. 1 ст. 281, ч. 1 ст. 282, ч. 1 ст. 283, ст. 284, ст. 285, ч. 1 ст.286, ст. 290, ст. 293, ст. 295, ч. 1 ст. 296, ч. 1 ст. 298, ч. 1 ст. 298-1, ст. 299, ч. 1-2 ст. 300,</p>	<p>Необхідно у найкоротший термін законодавчо визначити та закріпити поняття кримінального проступку, передбачити вказану можливість проведення дізнання оперативними підрозділами і спеціально уповноваженими службовими особами органів поліції, що є нагально виправданим з огляду надмірного некваліфікованого завантаження слідчих підрозділів Національної поліції.</p>

			ч. 1 ст. 301, ч. 1 ст. 302, ч. 1 ст. 310, ч. 1 ст. 311, ч. 1 ст. 313, ч. 1 ст. 318, ч. 1 ст. 319, ч. 1-2 ст. 323, ч. 1 ст. 325, ч. 1 ст. 326, ч. 1 ст. 327, ст. 335, ст. 337, ст. 339, ч. 1-2 ст. 342, ст. 343, ч. 1 ст. 344, ч. 1 ст. 347, ч. 1 ст. 347-1, ч. 1 ст. 350, ч. 1 ст. 351, ст. 351-1, ч. 1 ст. 351-2, ч. 1 ст. 353, ч. 1 ст. 354, ч. 1 ст. 355, ч. 1 ст. 356, ч. 1 ст. 357, ч. 1-2 ст. 358, ст. 360, ч. 1 ст. 361-1, ч. 1 ст. 361-2, ч. 1 ст. 362, ст. 363, ч. 1 ст. 363-1, ч. 1 ст. 364-1, ч. 1 ст. 366, ст. 366-1, ч. 1 ст. 367, ч. 1 ст. 368-2, ч. 1 ст. 368-3, ч. 1 ст. 368-4, ч. 1 ст. 371, ч. 1 ст. 374, ч. 1 ст. 376, ч. 1 ст. 381, ч. 1 ст. 383, ч. 1 ст. 384, ч. 1 ст. 385, ст. 386, ст. 387, ч. 1 ст. 388, ст. 389, ст. 389-1, ст. 394, ст. 395, ч. 1 ст. 403, ч. 1 ст. 405, ч. 1 ст. 409, ч. 1 ст. 412, ч. 1 ст. 413, ст. 435, ст. 445 Кримінального кодексу України.	
81.	Стаття 309	<p>Стаття 309. Ухвали слідчого судді, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування</p> <p>1. Під час досудового розслідування можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали слідчого судді про:</p> <p>.....</p> <p>9) арешт майна або відмову у ньому чи скасування арешту на майно;</p> <p>10-1) Відсутнія</p> <p>10-2) Відсутнія</p>	<p>Стаття 309. Ухвали слідчого судді, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування</p> <p>1. Під час досудового розслідування можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали слідчого судді про:</p> <p>.....</p> <p>9) арешт майна або відмову у ньому чи скасування арешту на майно;</p> <p>10-1) відмову у тимчасовому доступі до речей і документів;</p> <p>10-2) відмову у наданні дозволу на проведення обшуку</p>	<p>Мають місце факти необґрунтованої відмови судами в задоволенні клопотань про надання дозволу на проведення обшуку та тимчасовому доступі до речей і документів, скасування арешту майна, однак закон не передбачає можливості оскаржити це рішення.</p>
82.	Стаття 484	<p>Стаття 484. Порядок кримінального провадження щодо неповнолітніх</p> <p>4. Відсутнія</p>	<p>Стаття 484. Порядок кримінального провадження щодо неповнолітніх</p> <p>4. Під час кримінального провадження забороняється розголошувати будь-яку інформацію, яка може привести до вказівки</p>	

		<p>на особу неповнолітнього або його законного представника. Доступ до матеріалів кримінального провадження щодо неповнолітніх особами, які не беруть в ньому участь, не дозволяється.</p>	
--	--	---	--

Робоча група НАВС